

ဝိတ်ကျမ်းနိဗ္ဗာန်စာပေ

မြတ်ငြိမ်း

ဘဝအဖောများ ငြိမ်းစေသတည်း

**TRY GIVING
YOURSELF AWAY**
David Dunn

စွန့်လွှတ်ပေးအပ်ခြင်းအမှုမှ ထုတ်ယူရရှိသော
ပျော်ရွှင်မှုလှိုင်းတံပိုးကလေးများ။
မိမိကိုယ်မိမိ ပေးအပ်ခြင်း အမှုကို မဆုတ်မနစ်
အားထုတ်လုပ်ကိုင်ရာမှ ရရှိသော
နှလုံးစိတ်ဝမ်း ချမ်းသာမှု။



မြန်လည်ရိုက်နှိပ်ခြင်း

magyoo.com

ပျော်ရွှင်မှုသေချာပေါက်ရစေနိုင်သည့် တစ်ခုတည်းသော
နည်းလမ်းမှာ လောကဓံတရားက မည်သို့ပင်
ရိုက်ပုတ်ထုထောင်းသော်လည်း ပြုံးပြုံးကလေးရင်ဆိုင်ပြီး
ပျော်ပျော်နေနိုင်အောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လေ့ကျင့်ထားခြင်းဖြစ်၏။
လောကဓံတရားက မျက်နှာသာပေးသောကြောင့်
ပျော်ရွှင်ခြင်းမျိုး မဖြစ်စေသင့်။

မြတ်ငြိမ်း

ဘဝအဖောများ ငြိမ်းစေသတည်း

**TRY GIVING
YOURSELF AWAY**
David Dunn

စွန့်လွှတ်ပေးအပ်ခြင်းအမှုမှ ထုတ်ယူရရှိသော
ပျော်ရွှင်မှုလှိုင်းတံပိုးကလေးများ။
မိမိကိုယ်မိမိ ပေးအပ်ခြင်း အမှုကို မဆုတ်မနစ်
အားထုတ်လုပ်ကိုင်ရာမှ ရရှိသော
နှလုံးစိတ်ဝမ်း ချမ်းသာမှု။




MN0037
2,200.00 KS

ဘဝအမောများ ငြိမ်းစေသတည်း၊ မြတ်ငြိမ်း
စာမျက်နှာ ၁၈၁ မျက်နှာ၊ ၁၂.၈ စင်တီမီ x ၁၈.၅ စင်တီမီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်း။
ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။
၂၀၂၀၊ မတ်လ၊ ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ခြင်း၊ အုပ်ရေ ၅၀၀၊
၂၀၀၉ ပြန်ဟုတ်တနာစာပေ၏ ပထမအကြိမ်ပုံ
ရောင်းစွဲ ၂၂၀၀ ကျပ်

မာတိကာ

- ခေတ်ကာလနှင့် လိုက်လျောညီထွေဖြစ်မည့် စာတစ်အုပ်	က
၁။ အရေးကြီးသော ဉာဏ်အလင်းပွင့်မှုတစ်ရပ် ရရှိခြင်း	၁
၂။ စွန့်လွှတ်ပေးအပ်ခြင်းအမှုပြုပြီး ပျော်ရွှင်နေထိုင်ခြင်း	၆
၃။ သင့်နှလုံးသား၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း	၁၅
၄။ သင့်နှလုံးသားမှာ ဖြစ်ထွန်းလာသည့် အကြင်နာတရား၏ ဆန္ဒကို လိုက်နာပါ	၂၁
၅။ ဝါသနာတစ်ခုနှင့် စီးပွားရေးသမား	၃၀
၆။ စွန့်လွှတ်ပေးအပ်ခြင်း	၃၄
၇။ 'အလားတူ' ပေးအပ်ခြင်း	၄၁
၈။ မိနစ်ပိုင်းကလေးများသည် လှပသော လက်ဆောင်မွန်များ ဖြစ်လာစေ၏	၄၇
၉။ သင်၏ ပေးအပ်ခြင်းအမှုကို သုံးဆပွားပစ်ပါ	၅၈
၁၀။ ငွေဖြင့် ဝယ်ယူလိုမရသည့် လက်ဆောင်များ	၆၄
၁၁။ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်သော စွမ်းရည် 'သည်းခံခြင်း'	၇၂
၁၂။ သုံးဆင့်တန် လက်ဆောင်မွန်	၇၉

၁၃။ ပျမ်းမျှ ဆယ်ယောက် တစ်ယောက်နှုန်းကို တိုးမြှင့်ဖို့ အားထုတ်ဖို့	၈၃
၁၄။ ကျေးဇူးတင် အသိအမှတ်ပြုခြင်း အမှတ်သညာကလေးများ	၈၉
၁၅။ ကျေးဇူးစကား လေးလေးနက်နက် ပြောခြင်း	၉၃
၁၆။ သင်သည် 'သတိပြုတတ်သူ'လား	၉၈
၁၇။ စိတ်ဝင်စားမှု ပေးအပ်ခြင်း လက်တွေ့စမ်းသပ်ချက်များ	၁၀၂
၁၈။ သူကြွယ်၏ ဆင်းရဲမှုနှင့် ထိပ်တန်းရောက်၏ အထီးကျန်မှု	၁၀၈
၁၉။ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အစွမ်းအထက်ဆုံး နှလုံးအားတိုးဆေး	၁၁၆
၂၀။ သင့်ကိုယ်သင် လူတစ်စုသို့ ပေးအပ်ခြင်း	၁၂၃
၂၁။ နိုင်ငံသားအဖြစ် ပေးအပ်ခြင်း	၁၂၆
၂၂။ သင် ချီးကျူးစကား ပေးအပ်သူလား	၁၃၆
၂၃။ ပိုလျှံပစ္စည်းများ ပေးဝေခြင်း	၁၃၉
၂၄။ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ စွာ လက်ခံယူခြင်းအနုပညာ	၁၄၆
၂၅။ ဩဇာလွှမ်းမိုးမှု ရင်းနှီးမြှုပ်နှံခြင်း	၁၅၅
၂၆။ အရေးမထား ငြင်းပယ်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍	၁၆၀
၂၇။ အပျော်သည် ရင်တွင်းမှလာသည်	၁၆၈
၂၈။ ပိုမို ထူးကဲသော ပျော်ရွှင်မှုကို ယခုပဲ ခံစားပါ	၁၇၃



ခေတ်ကာလနှင့် လိုက်လျောညီထွေဖြစ်မည့် စာတစ်အုပ်

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်အတန်ကြာတုန်းက ‘စွန့်လွှတ်ပေးအပ်ခြင်းအမှုကို ကြိုးစားကျင့်ကြံကြည့်ပါ’ ဟူသော ဆောင်းပါးတိုကလေးတစ်ပုဒ်ကို Forbes Magazine တွင် ကလောင်အမည်မဖော်ပြဘဲ ကျွန်တော် ရေးသားခဲ့၏။ ။ ၎င်းဆောင်းပါးကိုပင် ပိုမိုကျစ်လျစ်သောပုံစံဖြင့် ရီးဒါးစ်ဒိုင်ဂျက်မဂ္ဂဇင်းက ထပ်ဆင့်ပုံနှိပ်ဖော်ပြခဲ့၏။ ။ ၎င်းမဂ္ဂဇင်း ထုတ်ဝေသူများ၏ ခွင့်ပြုချက်အရလည်းကောင်း၊ စာဖတ်ပရိသတ် တော်တော်များများ၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်အရလည်းကောင်း၊ အထက်ဖော်ပြပါ ဆောင်းပါးတိုကလေးကို စာအုပ်တစ်အုပ်အဖြစ် ချဲ့ထွင်ပြုစုလိုက်ပါသည်။ ။ ယခု ဤစာအုပ်တွင် စွန့်လွှတ်ပေးအပ်ခြင်း အနုပညာအကြောင်းကို အသေးစိတ် ဖွယ်ဖွယ်ရာရာတင်ပြထားပါသည်။ ။ ဤစာအုပ်ထဲတွင် ကျွန်တော်၏ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများက မေးလာသည့် မေးခွန်းများနှင့် ကမ္ဘာတစ်ဝန်းမှ စာဖတ်ပရိသတ်များ စာရေးပြီး

လှမ်းမေးထားသည့် မေးခွန်းတော်တော်များများကို ကြိုးစားပြီး
ဖြေကြားထားပါသည်။

ခေတ်ကာလက ဘေးကျပ်နံ့ကျပ်ခေတ်ကြီး။ ကမ္ဘာ
ကြီးတွင် ကြီးစွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခများနှင့် စိတ်နှလုံးညှိုး
ချိုးစရာ ဖြစ်ရပ်များ ပြည့်လျှမ်းနေ၏။ နေရာဒေသတိုင်းမှ
လူယောက်ျားများနှင့် လူမိန်းမများသည် ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး
ငြိမ်းချမ်းရာငြိမ်းချမ်းကြောင်းကို တမ်းတရှာဖွေကြ၏။
လူသားမျိုးနွယ်တစ်ရပ်လုံးကို ဖိစီးနှိပ်စက်နေသော စိတ်အား
ငယ်မှုနှင့် ကြောက်စိတ်ခြုံလွှာ ကမ္မလာကြီးကို လူသား
တစ်ဦးအနေဖြင့် ဆွဲမဖယ်ရှားပစ်ဖို့ တစ်စုံတစ်ရာ စွမ်းဆောင်
နိုင်ချင်စမ်းပါဘိဟု လူယောက်ျားတွေရော လူမိန်းမတွေပါ
အသည်းအသန် ဆုတောင်းကြ၏။ အသည်းအသန် ဆန္ဒပြု
ကြ၏။

သူတို့၏ ပြင်းပြဆန္ဒတွေ ပြည့်မြောက်အောင်မြင်ဖို့
သင်နှင့် ကျွန်တော်တို့ ဝိုင်းဝန်းဖေးမ ကူညီနိုင်ကောင်း ကူညီ
နိုင်ပါလိမ့်မည်။ ခံစားနေရသော ဆင်းရဲဒုက္ခများမှ ပျောက်
ကင်းချမ်းသာဖို့ ယနေ့ကမ္ဘာကြီး လိုအပ်နေသည်မှာ ရိုးစင်း
ပြီး စွမ်းပကားကြီးမားလှသော အကြင်နာတရား ဖြစ်၏။
လူ့သဘာဝဖြစ်သော မနာလို သဝန်တို့မှုများ၊ တစ်ကိုယ်
ကောင်းဆန်မှုများ၊ လောဘကြီးမှုများကို ဖယ်ရှားပစ်ဖို့
ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့သည် လူသားတာဝန်ကျေပွန်သော
လူသားတစ်ဦးချင်း အနေဖြင့် အထက်ဖော်ပြပါ စိတ်ဓာတ်မျိုး
တွေ အဟုန်ပြင်းစွာ ရုန်းကြွလာအောင် အစပျိုးပေးရပါမည်။
ထိုသို့သော စေတနာ၊ မေတ္တာတရားတွေ ပေါ်ပေါက်လာရေး

သည် ကမ္ဘာကို အုပ်စိုးသူများ၊ နိုင်ငံခေါင်းဆောင်များ၏
 သြဇာအာဏာဖြင့် ဖန်တီးလို့မရပါ။ ၎င်းတို့၏အရှိန်အဝါနှင့်
 ယခု ပြောခဲ့သည့် စေတနာသဒ္ဓါတရားတို့မှာ ပြဒါးတစ်လမ်း
 သံတစ်လမ်း ဖြစ်နေပါသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် သာမန်
 လူသားများအနေဖြင့်ပင် ကျွန်တော်တို့ နိစ္စရူပ ကျင်လည်
 နေထိုင်သည့် နေ့စဉ်ဘဝများတွင် အကြင်နာတရား ထွန်း
 ကားလာအောင် ဖော်ဆောင်ကြရပါမည်။ ကျွန်တော်တို့
 နေထိုင်သည့် ကမ္ဘာကြီးကို အကြင်နာတရား လွှမ်းခြုံသည့်
 ကမ္ဘာကြီးဖြစ်လာအောင် ကြိုးစားကြရပါမည်။

ကျွန်တော်တို့၏ အတ္တတရားများကို စွန့်လွှတ်ပြီး
 ပေးအပ်ခြင်းတရားဖြင့် လောကကြီးကို အလှဆင်ဖို့ ယခု
 ထက် သင့်မြတ်လျော်ကန်မည့် အချိန်ကာလမျိုး ရှိနိုင်ပါ
 သေးသလား။ လူသားတစ်ဦးတစ်ယောက်ချင်းအနေဖြင့်
 ပိုမိုငြိမ်းချမ်းသော ကမ္ဘာကြီးဖြစ်လာအောင် စွမ်းဆောင်ဖို့
 ယခုထက် သင့်မြတ်လျော်ကန်မည့် အချိန်ကာလမျိုး ရှိနိုင်ပါ
 သေးသလား။ သို့မဟုတ် အတ္တကိုစွန့်ပယ်ပြီး ပေးအပ်ခြင်း
 တရားကို ဦးထိပ် ပန်ဆင်ခြင်းဖြင့် ကြည်နူးပီတိကို ရယူခံစား
 ဖို့ ယခုထက် သင့်မြတ်လျော်ကန်သည့် အချိန်ကာလမျိုး
 ရှိနိုင်ပါသေးသလား။ ကျွန်တော်ကတော့ ရှိနိုင်မည်မထင်။

သည်တော့ ကျွန်တော့်ဝါသနာလုပ်ငန်းတွင် သင်
 လက်တွဲပါဝင်ဖို့ သင့်အား ဖိတ်ခေါ်ပါသည်။

ဒေးဗစ်ဒန်း



mgyc.com

mgyc.com

(၁)

အရေးကြီးသော

ဉာဏ်အလင်းပွင့်မှုတစ်ရပ် ရရှိခြင်း

လောကတွင် လူများစုနည်းတူ ကျွန်တော်သည်လည်း 'ဘဝဟူသည် ရယူခြင်းမည်သော ဖြစ်စဉ်တစ်ရပ် ဖြစ်သည်' ဆိုသော လောကအမြင်ကို စွဲကိုင်ပြီး အသက်ရှင် ကြီးပြင်းလာခဲ့၏။ 'ဘဝဟူသည် ပေးအပ် စွန့်လွှတ်ခြင်း' ဆိုသော အတွေးကိုတော့ မတော်တဆ ရလာခြင်း ဖြစ်၏။

တစ်ည။ လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်လောက်က ချီကာဂိုမှ နယူးယောက်သို့ ခုတ်မောင်းသွားသည့် နှစ်ဆယ်ရာစုနှစ်လီမိတက် မီးရထားကြီး၏ အိပ်စင်ပေါ်တွင် ကျွန်တော် မျက်စိကြောင်စွာ လဲလျောင်းနေမိ၏။ ထိုသို့ လဲလျောင်းနေရင်း အမှတ်မထင် စဉ်းစားမိသည်မှာ သည်ညအဖို့ အရှေ့သို့ တူရုပြု ခုတ်မောင်းနေသော ရာစုနှစ်ရထားနှင့် အနောက်သို့ တူရုပြု ခုတ်မောင်းနေသော ရာစုနှစ်ရထားနှစ်စီးသည် တစ်စီးနှင့် တစ်စီး ဘယ်နေရာ ဘယ်ဒေသတွင် ဆုံစည်း ဖြတ်ကျော်ကြ

မည်လဲ ဟူ၏။

“ဒီစိတ်ကူးဟာ နယူးယောက် စင်ထရယ် မီးရထားကုမ္ပဏီရဲ့ ကြော်ငြာတွေထဲမှာ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့ အကြောင်းအရာတစ်ရပ် ဖြစ်သွားနိုင်တယ်” ဟု ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် ပြောမိ၏။ ထိုညက ‘ရာစုနှစ်တွေ ဘယ်နေရာမှာ ဖြတ်ကျော်ကြမည်လဲ’ ဟူသောအတွေးကို တစ်မိမ့်တစ်မိမ့်တွေးရင်း ကျွန်တော် အိပ်ပျော်ခဲ့၏။

နောက်နေ့နံနက်တွင် ထိုစိတ်ကူးအကြောင်း စာတစ်စောင်ရေး ပြီး နယူးယောက် စင်ထရယ် မီးရထားကုမ္ပဏီသို့ စေတနာသန့်သန့်ဖြင့် ပို့ပေးလိုက်၏။ ထိုစိတ်ကူးအတွက် ကျွန်တော် ဘာအခွင့်အရေးမျှ မတောင်းခဲ့။ ရက်အနည်းငယ်ကြာသောအခါ ကျွန်တော့်စာကို လက်ခံရရှိ ကြောင်း ယဉ်ကျေးရည်မွန်စွာ ပြန်ကြားသည့်စာတစ်စောင် ကျွန်တော် ရရှိသည်။ ထိုစာထဲတွင် ရာစုနှစ် ရထားနှစ်စီးသည် ဘတ်ဖလိုမြို့၏ အနောက်ဘက် ကိုးမိုင်အကွာရှိ အက်သောလ်စပရင်း ဆိုသည့် မြို့ ကလေးအနီးတွင် တစ်စီးနှင့် တစ်စီး ဆုံစည်း ဖြတ်ကျော်မည်ဖြစ်ကြောင်း သတင်းစကား ပါးထား၏။

နောက်လအနည်းငယ်အကြာတွင် ကျွန်တော့်ထံ ဒုတိယစာတစ် စောင် ရောက်လာပြန်သည်။ စာတွင် ဖော်ပြထားသည်မှာ ‘ရာစုနှစ်တွေ ဘယ်နေရာမှာ ဖြတ်ကျော်ကြမည်လဲ’ ဆိုသော စိတ်ကူးကို ၁၉၂၄ ခုနှစ် အတွက် နယူးယောက် စင်ထရယ် ကုမ္ပဏီက ထုတ်ဝေမည့် ပြက္ခဒိန်တွင် အသုံးပြုမည် ဟူ၏။ ထိုနှစ် ပြက္ခဒိန်တွင် ဖော်ပြထားသည့် ဓာတ်ပုံမှာ ညအမှောင်ထဲတွင် ပြက္ခဒိန်ကြည့်သူ တည့်တည့်သို့ မျက်နှာချင်းဆိုင် ခုတ်မောင်းလာသည့် ရာစုနှစ် ရထားကြီးတစ်စီးနှင့် စက်ခေါင်းအခန်းတွင် မီးတွေ ထွန်းညှိထားသည့် အခြားရာစုနှစ် ရထားကြီးတစ်စီး ကွေ့တစ် ကွေ့တွင် တစ်စီးနှင့်တစ်စီး ရင်ဆိုင်ဖြတ်ကျော် ခုတ်မောင်းနေပုံ ဖြစ်၏။

ထိုပုံကား အရောင်အသွေး စိုပြည်ပြီး လွမ်းမောဖွယ် မီးရထားလမ်းရှုခင်း တစ်ခုပါတည်း။

ထိုနှစ် နွေကာလတွင် ကျွန်တော် တော်တော်များများ ခရီးထွက် ဖြစ်သည်။ အမိနိုင်ငံမှာရော ဥရောပမှာပါ ကျွန်တော် ဝင်သွားသမျှ မီး ရထားဘူတာရုံတိုင်းနှင့် ဟိုတယ်ဧည့်ခန်းတိုင်းတွင် ကျွန်တော်၏ ရာစု နှစ်ပြကွဒိန် ချိတ်ဆွဲထားသည်ကို မြင်တွေ့ရသည်။ ထိုပြကွဒိန်ကို တွေ့ လိုက်ရ၊ မြင်လိုက်ရတိုင်း ကျွန်တော့်မှာ ကြည်နူးကျေနပ် ပီတိဖြာရပါ သည်။

တကယ်တော့ ဤလောကကြီးသည် အလိုရမ္မက်တွေ လွမ်းပြီး ရယူခြင်းနောက်သို့ ကောက်ကောက်ပါလိုက်နေသည့် လောကကြီးပါ တည်း။ ထိုသို့ ရွံရှာစက်ဆုပ်ဖွယ်နှင့် ငြီးငွေ့ဖွယ်အတိပြီးသည့် ကမ္ဘာ လောကကြီးထဲတွင် ကြည်နူးပီတိကလေးတစ်ချက် ဖြာခွင့်ရဖို့အရေးမှာ ဘယ်လောက် ရှားပါးလိုက်ပါသလဲ။ ပြောရမည်ဆိုလျှင် ထိုသို့သော ရင်မှာ ပီတိဖြာမှုကလေးတစ်ချက်ကို ငွေကြေးဖြင့် တွက်ချက်တိုင်းတာ လို့ မရနိုင်ပါကလား။ ဤအရေးကြီးသော ဉာဏ်အလင်းပွင့်မှုကလေး ကို အထက်ဖော်ပြပါ ‘ရာစုနှစ်တွေ ဘယ်နေရာမှာ ဖြတ်ကျော်ကြမည်လဲ’ ဆိုသည့် အတွေးမှ ပေါက်ဖွားလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြင့် ပေးအပ်ခြင်းအမှုကို ကျွန်တော် လက်တွေ့ကျင့်သုံးကြည့်ခဲ့ ၏။ ဤလုပ်ရပ်သည် စိတ်ကြည်နူး ဝမ်းသာပီတိဖြာရသည့် လုပ်ရပ် ဖြစ်ကြောင်းလည်း ဖော်ထုတ်သိမြင်ခဲ့၏။ ထိုအချိန် ထိုကာလကစပြီး ကျွန်တော့်ဘဝသည် စိတ်လှုပ်ရှားတက်ကြွဖွယ် စွန့်စားမှုကလေးများ ပြည့်လျှမ်းနေတော့၏။ နောက်ပြီး ကျွန်တော့်တွင် မိတ်သစ်ဆွေသစ်များ ဒီရေအလား တိုးပွားလာသည်ကိုလည်း တွေ့ရ၏။

ထိရောက်သော ပေးအပ်ခြင်းအမှုကို ကျွန်တော်တို့ အကျင့်လုပ်

ပျိုးထောင်ရမည် ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိမြင် သဘောပေါက်လာသည်။
 အောင်မြင်စွာရယူခြင်း အမှုကို ပြုသည့်နည်းတူ ထိရောက်အောင်မြင်
 သော ပေးအပ်ခြင်းအမှု ပြုရာတွင်လည်း သူ့အထာနှင့်သူ ရှိပါသည်။
 ပျော်ရွှင် ကြည်နူးမှု အသီးအပွင့်များကို ခူးဆွတ်ခံစားနိုင်ခွင့်များသည်
 ဖျိုးခနဲ ဖျတ်ခနဲ ပေါ်လာပြီး ဖျိုးခနဲ ဖျတ်ခနဲ ပြန်ပျောက်သွားတတ်ပါ
 သည်။ ခု မြင် ခုပျောက်၊ ဖြစ်လွယ် ပျက်လွယ် ရှိလွန်းလှ၏။ သို့ဖြစ်ရာ
 သင့်အနေဖြင့် လျင်မြန်သွက်လက် ဆောင်ရွက်ရပါမည်။ မဟုတ်လျှင်
 ပျော်ရွှင်ကြည်နူးဖွယ် အခွင့်အလမ်းကလေးများက သင့်အား ကွေ့ပတ်
 ရှောင်တိမ်းသွားပါလိမ့်မည်။ သို့သော် ထိုအဖြစ်မျိုး ကြုံရလေ ကြည်နူး
 ပီတိဖြစ်မှုကို သင် လိုလားစိတ်ထက်သန်လာလေ ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။



ကျွန်တော်သည် အမှန်တကယ် စုဆောင်းသူကြီးတစ်ဦး ဖြစ်နေ
 ပါပေါ့လား ဟူသော အသိအမြင်ဖြင့် တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော် အိပ်ရာမှ
 နိုးလာသည်။ ကျွန်တော် စုဆောင်းသည့်အရာများမှာ ကြည်နူးပီတိများ
 နှင့် ပီတိကို ဖန်တီးပေးသည့် ဖြစ်ရပ်များ။ ဤကား စွဲမက်စရာကောင်း
 သည့် ဝါသနာ အလုပ်တစ်ခုပါတည်း။ အခြား အခြားသော အရာများ
 ကို စုဆောင်းသကဲ့သို့ပင် သင်စုဆောင်းထားသည့် ပီတိဖြာစရာများ
 စာရင်းတွင် ထပ်တိုးလို့ရအောင် သင်သည် ပေးအပ်ခြင်း အတွေ့အကြုံ
 အသစ်များကို အမြဲတစေ ရှာဖွေနေတော့၏။ သို့ဖြစ်သော်လည်း အခြား
 အခြားသော ပစ္စည်းစုဆောင်းရေး ပုံစံများမှာကဲ့သို့ သင့်ရတနာများကို
 စုဆောင်း သိမ်းဆည်းထားဖို့ ဗီရိုကြီး မလို၊ မီးခံသေတ္တာကြီး မလို။
 နောက်ထပ်စုဆောင်းရန် ပစ္စည်းတွေရဖို့ သင် နိစ္စရူဝ သွားလာလှုပ်ရှားမှု
 တွေဖျက်ပြီး တကူးတက စီမံဆောင်ရွက်နေဖို့မလို။ သင့်အနေဖြင့်

ဘယ်နေရာ၊ ဘယ်ဒေသသို့ ရောက်နေသည်ဖြစ်စေ... သင့်ဝန်းကျင်၊ သင့်ဆားဘီကိုလှည့်ပတ်ကြည့်တတ်ဖို့ပဲ လိုသည်။ သင်၏ ပေးအပ်ခြင်း အမှု ပြုလုပ်လို့ရမည့် အခွင့်အလမ်းကလေးများကို ရှာတတ်ဖို့သာ လိုပါ သည်။

စွန့်လွှတ်ပေးအပ်ခြင်းအမှုသည် စိတ်လှုပ်ရှားတက်ကြွစရာ ကောင်းပြီး စိတ်ကြည်နူးကျေနပ်မှု အပြည့်အဝ ရစေသည့် ဝါသနာ အလုပ်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် ထောက်ခံတင်ပြပါရစေ။ တကယ်တော့ စွန့်လွှတ်ပေးအပ်ခြင်းအမှုကို သင် ထိထိရောက်ရောက် ကြိုးစားကျင့်ကြံ ကြည့်လျှင် သင် ပိုမို ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့သော ဘဝတစ်ခုကို ပိုင်ဆိုင်လာ လိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် အာမခံပါသည်။ ကဲ... သည်တော့ ထိုဘဝမျိုးရရှိအောင် ခုပဲ စတင်ကျင့်ကြံရအောင်ပါ။



(၂)

စွန့်လွှတ်ပေးအပ်ခြင်းအမှုပြုပြီး ပျော်ရွှင်နေထိုင်ခြင်း

ကျွန်တော်တို့၏ စွန့်လွှတ်ပေးအပ်ခြင်း အလိုဆန္ဒကို အကောင်အထည်ဖော် ဖြည့်ဆည်းရာ၌ သင် ပေးအပ်မည့် အရာများပေါ် မူတည်ပြီး ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန်ဖြင့် ကိုယ့်စိတ်ကြိုက် ပြုလုပ်သင့်၏။ ကံအားလျော်စွာပင် ကျွန်တော်တို့ တစ်ဦးချင်းစီ၌ ကွဲပြားခြားနားသော ပင်ကိုစွမ်းရည်များရှိနေကြ၏။ သို့ဖြစ်ရာ စွန့်လွှတ်ပေးအပ်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ပုံသေစံပြနည်း ဟူ၍ သတ်မှတ်ထားလို့ မရနိုင်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ထဲမှ တချို့လူတွေတွင် အချိန်အပို ရှိ၏။ အခြားသူများတွင် စိတ်စွမ်းအင်၊ သို့မဟုတ် ရုပ်စွမ်းအင်များ ပိုပိုလျှံလျှံရှိ၏။ အခြားသူများတွင်တော့ သီးသန့်အနုပညာ၊ ကျွမ်းကျင်မှု၊ သို့မဟုတ် ပါရမီ တစ်ခုခု ရှိ၏။ အခြားအခြားသောသူများတွင်မူ စိတ်ကူးတွေ၊ စိတ်ကူးပုံရိပ်တွေ၊ စည်းရုံးနိုင်စွမ်း၊ ခေါင်းဆောင်နိုင်စွမ်းတွေ ရှိကြ၏။

ကျွန်တော်တို့အားလုံးပင် တန်ဖိုးထားလေးစားမှုကို ပေးနိုင်ကြ

၏။ ကြင်နာမှု၊ စိတ်ဝင်စားမှု၊ သစ္စာရှိမှု၊ နားလည်မှု၊ အားပေးမှု၊ သည်းခံမှု နောက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တိုင်၏ အခြားအစိတ်အပိုင်းကလေးပေါင်းများစွာကို ပေးအပ်လိုရပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ တစ်ဦးချင်းစီသည် ကျွန်တော်တို့ ပိုင်ဆိုင်ထားသော ထူးခြားစွမ်းရည်များ အဓိကထားပြီး အခြားပိုင်ဆိုင်မှုများနှင့် ဖြည့်စွက်ပေးအပ်သင့်ကြ၏။

ဆိုပါစို့... နီးနားဝန်းကျင်ရှိ စတိုးဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှေ့မှ ကျွန်တော် ဖြတ်လျှောက်သွားခိုက် ဆိုင်ပြတင်းပေါက်တွင် လူအများ သတိထားမိလောက်အောင် ထူးထူးခြားခြား လှလှပပ ခင်းကျင်းပြင်ဆင်ထားသည်ကို သတိပြုမိ၏။ “ဒီပြတင်းပေါက် အခင်းအကျင်းကလေး လှလှပပ ဖြစ်လာအောင် တစ်ယောက်ယောက်ကတော့ ဦးနှောက်သုံးပြီး ပြင်ဆင်ထားပုံပဲ။ သူ့ရဲ့ ပြင်ဆင်မွမ်းမံမှုကို ယုတ်စွာအဆုံး ဖြတ်သွားဖြတ်လာ တစ်ယောက်ကတော့ သဘောကျ နှစ်သက်တယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း ပြင်ဆင်မွမ်းမံသူကို အသိပေးသင့်တာပေါ့” ဟု ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် ပြောမိ၏။

သို့ဖြင့် ကျွန်တော် ဆိုင်ထဲဝင်သည်။ မန်နေဂျာကို တွေ့ခွင့်တောင်းသည်။ ပြီးတော့ ပြတင်းပေါက် အပြင်အဆင် အခင်းအကျင်းမှာ ဆွဲဆောင်မှုရှိလှကြောင်း ချီးကျူးစကား ပြောခဲ့၏။ သူတို့၏ အပြင်အဆင် အခင်းအကျင်းတွေ လှပကြောင်း၊ ဆွဲဆောင်မှုရှိကြောင်း ကြားရသည့် ဆိုင်ရှင်တိုင်း ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်ကြကြောင်း ကျွန်တော် တွေ့ရ၏။ သူတို့ ရောင်းသည့်ပစ္စည်းကို ကျွန်တော် တစ်ပြားတစ်ချပ်ဖိုးမျှ ဝယ်ယူခြင်းမပြုသည့်တိုင် သူတို့၏ အားထုတ်မှုကို ချီးပစကားကလေး ကြားရလျှင် ကျေနပ်ဝမ်းသာ ပီတိဖြာကြတာပါပဲ။ တစ်ခါတွင်မူ ပြတင်းပေါက် ခင်းကျင်း ပြင်ဆင်မှု တာဝန်ယူရသော အရောင်းစာရေးတစ်ဦးသည် ကျွန်တော့် ချီးမွမ်းထောမနာပြုမှုကြောင့် လခတိုးပေးခြင်းခံရကြောင်း

ကြားသိခဲ့ရပါသည်။

*

စာအုပ်တစ်အုပ်၊ မဂ္ဂဇင်းထဲပါသည့် ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်၊ သို့မဟုတ် ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ကို ဖတ်ပြီး ကြိုက်ပြီဆိုလျှင် ကျွန်တော်က စာရေးဆရာထံသို့ စာကလေးတစ်စောင် ရေးပို့တတ်သည်။ သူ့စာကိုဖတ်ပြီး ကျွန်တော် နှစ်ထောင်းအားရဖြစ်မိကြောင်း ရေးသားဖော်ပြသည်။ တစ်ခါ တစ်ခါတွင် သူတို့ထံမှ ကျေးဇူးတင်ဝမ်းမြောက်ကြောင်း ပြန်ကြားစာများ ကျွန်တော် ရ၏။ သူတို့ စာပြန်သည်ဖြစ်စေ၊ စာမပြန်သည်ဖြစ်စေ အကြောင်းမဟုတ်။ ကျွန်တော်က အမှတ်တရလက်မှတ်များ စုဆောင်းသိမ်းဆည်းသူမှ မဟုတ်ပဲ။ ကျွန်တော်က ကျွန်တော်၏ စွန့်လွှတ်ပေးအပ်ခြင်း ယန္တရားကြီး ပုံမှန်လည်ပတ်နေအောင် အားထုတ်သူတစ်ဦးလေ။ ကျွန်တော့် ဝါသနာ အလုပ် ပုံမှန်လည်ပတ်နေလျှင် ပြီးတာပါပဲ။

*

တစ်နေ့ ညနေခင်းတစ်ခုတွင် ကျွန်တော့်အိမ် ဥယျာဉ်ထဲ အလုပ်လုပ်ရင်း စိတ်ကူးကောင်းကလေးတစ်ချက် ခေါင်းထဲ ပြုံးပြက်ဝင်းလက်လာသည်။ သည်စိတ်ကူးကလေးသည် နယူးယောက် ကုန်ပဒေသာဆိုင်ကြီးတစ်ဆိုင်အတွက်ဆိုလျှင် အရမ်း တန်ဖိုးရှိမည်ဟု စဉ်းစားမိသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော့်စိတ်ကူးကို အကြမ်းဖျင်းဖော်ပြပြီး ၎င်းကုန်ပဒေသာတိုက်ကြီးသို့ ပို့လိုက်၏။ ကျွန်တော့်ထုံးစံအတိုင်း စာထဲတွင် 'စေတနာသန့်သန့်ဖြင့် ပို့ပေးခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဤစိတ်ကူးအတွက် အနှောင်အဖွဲ့မပါကြောင်း' လည်း ထည့်ရေးပေးလိုက်၏။ ကျွန်တော့်စိတ်ကူးကို သူတို့က ကျေးဇူးတင်ဝမ်းမြောက်စွာ လက်ခံကြ၏။ သည်အတွက်

ကျွန်တော် ခံစားရသည့် အကျိုးကျေးဇူးမှာ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ စာရင်း ထဲတွင် ဧရာမကုန်တိုက်ကြီးတစ်တိုက် တိုးလာခြင်းပင် ဖြစ်တော့၏။

*

ကျွန်တော့်ခေါင်းထဲသို့ စိတ်ကူးကောင်းလေးတစ်ခု ဖျိုးခနဲ ဖျတ်ခနဲ ပေါ်လာသည်ဆိုပါစို့။ ၎င်းစိတ်ကူးသည် ဒေသဆိုင်ရာဘုန်းကြီး တစ်ပါး၊ တရားဟောဆရာတစ်ဦး၊ ဆရာဝန်တစ်ယောက်၊ ရှေ့နေတစ် ယောက်၊ သို့မဟုတ် ကုန်သည်တစ်ဦးအတွက် အသုံးတည့် အကျိုးရှိမည် ထင်လျှင် ထိုသူသည် ကျွန်တော်နှင့် ဘယ်လောက်စိမ်းနေသည်ဖြစ်စေ ကျွန်တော်က စာတစ်စောင် ရေးပို့လိုက်သည်သာ ဖြစ်၏။

ကျွန်တော် စာဖတ်ရင်း တွေ့မိ၊ ကြိုမိသည့် ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်၊ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံ၊ ကာတွန်းတစ်ကွက်၊ သို့မဟုတ် ကဗျာတစ်ပုဒ်သည် ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေထဲက တစ်ယောက်ယောက် သဘောကျ နှစ်သက် စိတ်ဝင်စားနိုင်သည်ထင်လျှင် ၎င်းစာမျက်နှာကို ဖြတ်ပြီး ထိုသူထံသို့ ပို့ပေးသည်။ တစ်ခါတစ်ခါ ကျွန်တော်နှင့် မသိမကျွမ်းသည့် သူစိမ်းပြင် ပြင်များထံသို့ပင် ပို့ပေးတတ်သည်။

*

နွေဦး ညနေခင်းတစ်ခုတွင် ပြောင်းဖူးပေါက်ပေါက် ရောင်းသည့် လှည်းတစ်စီးရှေ့တွင် ကျွန်တော် ရပ်လိုက်၏။ ဈေးသည်က လတ်လတ် ဆတ်ဆတ် ဖောက်ပေးထားသည့် ပြောင်းဖူးပေါက်ပေါက်များပေါ်သို့ အရည်ပျော်နေသော ထောပတ်များ ဆမ်းပေးသည်။ ဤအခြင်းအရာကို သွားရည်တများများနှင့် ငေးကြည့်နေသည်မှာ လေလွင့်လူငယ်ကလေး နှစ်ယောက်။ ကျွန်တော်က သူတို့ကို မသိကျိုးကျွန်ပြုလျက် ပြောင်းဖူး

ပေါက်ပေါက် နောက်ထပ်နှစ်အိတ် မှာလိုက်သည်။ ငွေပေးချေသည်။
ပြီးတော့ ကောင်လေးနှစ်ယောက်အား တစ်ယောက်တစ်အိတ် ပေးသည်။
နောက်ပြီး လက်တွန်းလှည်းနားမှ ခြေလှမ်းကျကြီးများဖြင့် လှမ်းထွက်
ခဲ့၏။

ဤပေးအပ်ခြင်းစွန့်စားခန်းကလေးက ထိုညနေအဖို့ လူလေး
ယောက်၏ဘဝကို နေပျော်ဖွယ်ကောင်းအောင် ဖန်တီးပေးလိုက်၏။
လူလေးယောက်၏ဘဝကို စိတ်လှုပ်ရှားတက်ကြွဖွယ်ကောင်းအောင်
ဖန်တီးပေးလိုက်၏။ ထိုလေးယောက်မှာ ကျွန်တော်၊ လေလွင့်
ကောင်လေးနှစ်ယောက်နှင့် ပြောင်းဖူးပေါက်ပေါက်သည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

*

စီးပွားရေး မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်ထဲတွင် ကုမ္ပဏီတစ်ခု၏ ကြော်ငြာ
ပါလာသည်။ ကြော်ငြာ ဖွဲ့စည်းရေးသားထားပုံမှာ တော်တော်ကောင်း
သည်။ လက်ရာမြောက်သည်။ ကျွန်တော် အရမ်းကြိုက်သွားသည်။
သို့ဖြင့် သက်ဆိုင်ရာကုမ္ပဏီသို့ ချီးကျူးစာတစ်စောင် ရေးပို့လိုက်သည်။
ကျွန်တော်သည် ထိုကုမ္ပဏီ လုပ်ကိုင်နေသည့် စီးပွားရေးနယ်ပယ်မှ
မဟုတ်သည့်အတွက် ကုမ္ပဏီကို မည်သို့မျှ အလုပ်အကျွေး မပြုနိုင်
ကြောင်း၊ သို့သော် ကျွန်တော်ဖတ်ရသည့်ကြော်ငြာမှာ စွဲမက်ဖွယ် ကောင်း
လှသည့်အတွက် ယခုကဲ့သို့ ချီးကျူးစာ ရေးပို့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း စာထဲတွင်
ထည့်ရေးပေးလိုက်၏။

ရက်အနည်းငယ်အကြာတွင် ကျွန်တော့်ထံ ဖီလာဒဲလ်ဖီးယားမှ
စာတစ်စောင် ရောက်လာသည်။ ကျွန်တော် ချီးကျူးလိုက်သည့် ကုမ္ပဏီ
ကြော်ငြာရေးသူထံမှ ပြန်ကြားစာ။ ကျွန်တော့်ချီးကျူးစာက သူ့အား
အတိုင်းအဆမရှိ အားတက်စေကြောင်း၊ ထိုသို့ အားတက်မှု၏ အကျိုး

ဆက်အဖြစ် နောက်ထပ် ဆန်းသစ်သော စိတ်ကူးစိတ်သန်းများ ရလာကြောင်း သူ့စာထဲတွင် ဖော်ပြထားသည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဖိလာဒဲလ်ဖီးယားတွင် ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေတစ်ဦး တိုးလာပြီ။ ထိုစဉ်ကစပြီး သူ့ထံမှ ခင်မင်နှစ်လိုဖွယ် စာများ ကျွန်တော် လက်ခံရရှိနေပါသည်။



တစ်ညခင်းတွင် ဆော့စတွန်ရှိ ဟိုတယ်တစ်ခု၌ ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း ညစာစားနေသည်။ ထိုအချိန်အတွင်း ဟိုတယ်သံစုံ တီးဝိုင်းမှ တီးခတ်ဖျော်ဖြေနေသည့် လက်ရွေးစင်တေးသွားများမှာ ကျွန်တော့်စိတ်ကြိုက်နှင့် ကွက်တိခွင်ကျ ဖြစ်နေ၏။ ညစာစားခန်းထဲမှ အထွက်တွင် တေးသွားတစ်ပုဒ်နှင့် တစ်ပုဒ်အကြား ခေတ္တနားနေသည့် ဂီတပညာရှင်များအား ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ချီးကျူးစကားပြောချင်စိတ် ရင်ထဲ ရုန်းကြွလာသည်။ သို့ဖြင့် သူတို့နားနေသည့် စင်မြင့်ဆီသို့ သွားသည်။

“ဆရာသမားတို့ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ အစီအစဉ်ကို ကျွန်တော်တော့ တော်တော် သဘောကျတယ်ဗျို့။ ခင်ဗျားတို့ ရွေးတီးသွားတဲ့ တေးသွား တချို့ဆိုရင် ကျွန်တော် အစွဲမက်ဆုံးတေးသွားတွေ ဖြစ်နေတာကလား။ နောက်ပြီး ခင်ဗျားတို့က နှလုံးသားနဲ့ တီးမှုတ်ကြတာလေ။ ခင်ဗျားတို့ကို ကျေးဇူးတင်စကား ပြောပါရစေဗျာ” ဟု ကျွန်တော် စိတ်ပါလက်ပါ ပြောလိုက်၏။

ကျွန်တော့်စကား ကြားရတော့ သူတို့မျက်နှာတွေ ဝင်းပသွားသည်။ ပြုံးသွားသည်။ သူတို့ တူရိယာပစ္စည်းများကို ဖက်တွယ်ရင်း ကြည့်နူးပီတိဖြာနေသော သူတို့ကို ကျွန်တော် ကျောခိုင်းခဲ့၏။ ကျန်ရှိ

နေသေးသော ထိုညချမ်းတွင် ကျွန်တော် စိတ်လက်ပေါ့ပါးပျော်ရွှင်
ကြည်နူးမှုကို ခါတိုင်းထက် ပိုမိုခံစားခဲ့ရပါသည်။

*

တစ်ခုသော တနင်္ဂနွေ မွန်းလွဲပိုင်းတွင် ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ အဘိုး
ကြီးတစ်ဦးကို ဖျတ်ခနဲ သတိရမိ၏။ အဘိုးကြီးက ကျန်းမာရေး
တော်တော်ချို့ယွင်းနေပြီ။ နောက်ပြီး ကျွန်တော်နှင့် မတွေ့ဖြစ်သည်မှာ
လည်း တော်တော်ကြာပြီ ဖြစ်၏။

“သူ တအံ့တဩဖြစ်သွားအောင် သူ့ဆီ တယ်လီဖုန်း ဆက်ကြည့်
ရ ကောင်းမလား” ဟု ကျွန်တော် တစ်ကိုယ်တည်း တွေးမိ၏။

သူ တယ်လီဖုန်းလာကိုင်သောအခါ “အဘကို သတိရနေတာနဲ့
ဆက်လိုက်တာပါ။ အဘနဲ့ အာလာပသလ္လာပ စကားလေးလည်း ပြော
ချင်တာနဲ့ အဘရေ” ဟု ရှင်းပြရသည်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ ငါးမိနစ်
လောက်ကြာအောင် စိတ်ရောကိုယ်ပါ စကားပြောဖြစ်ကြ၏။

နောက် ရက်အနည်းငယ်ကြာသောအခါ သူ့ဇနီးက ကျွန်တော့်
ထံ တယ်လီဖုန်းဆက်သည်။ ကျွန်တော် တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီး သတိတရ
နှုတ်ဆက်မှုသည် သူမ၏ယောက်ျားအတွက် အားဆေးတစ်ပုလင်းစာ
ထက်ပင် ခွန်အားတိုးပွားစေကြောင်း ပြောသည်။

“သိတယ် မဟုတ်လား၊ သူ့ဆီကို နောက်ထပ် တယ်လီဖုန်း
မလာတော့သလိုကို ဖြစ်သွားတာဟေ့” ဟု သူမက ရှင်းပြပါသည်။

*

သည်ဖြစ်ရပ်တွေက အားလုံး သေးသေးဖွဲဖွဲ ဖြစ်ရပ်ကလေးတွေ
ပါ။ သို့ပေမဲ့ စွန့်လွှတ်ပေးအပ်ခြင်းမည်သော ကျွန်တော့်ဝါသနာ အလုပ်

တွင် သည်ဖြစ်ရပ်ကလေးများက ရှာဖွေစုဆောင်းသူများ အမြတ်တနိုး သိမ်းဆည်းထားမည့် ဖြစ်ရပ်ကလေးများပါ။

ထိုသို့သော လုပ်ရပ်ကလေးများကို သင် အလိုအလျောက် လုပ်ဆောင်သွားပါလိမ့်မည်။ ထိုအရာများသည် 'လက်ဆောင်မွန်များ' ပါကလားဟု သင် ရပ်ပြီး စဉ်းစားနေလိမ့်မည်မဟုတ်။ ထိုသို့ဖြစ်နေပြီဆိုလျှင်တော့ သင့်ကို ချီးကျူးထောမနာစကား ပြောရပါတော့မည်။ သို့ သော် ကျွန်တော့်အတွေ့အကြုံအရ ပြောရမည်ဆိုလျှင် ထိုသို့သော လုပ်ရပ်မျိုးတွေ ဆတက်ထမ်းပိုး တိုးပြီး လုပ်လို့ရပါသေးသည်။ စွန့်လွှတ်ပေးအပ်ခြင်းအမှုကို သင်၏ဝါသနာ အလုပ်အဖြစ် အမှန်တကယ် ပြုလုပ်တော့မည်ဟု သန္နိဋ္ဌာန်ချထားလျှင်ပေါ့။ ထိုသို့မှ စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားပြီဆိုလျှင် သင် ပေးအပ်သည့် အတိုင်းအတာနှင့် အချိုးညီသော ပျော်ရွှင်မှုတွေ ပြန်လည်ရရှိလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် အာမခံပါသည်။

မကြာသေးသည့် နှစ်ကာလများအတွင်း ကျွန်တော်သည် တစ်ကြိမ် တစ်ခါတည်းသာ ကျွန်တော်၏ ပေးအပ်ခြင်းဒဿနကို ချိုးဖောက်ဖြစ်ခဲ့၏။ ကျွန်တော်သည် ဖိနပ်ထုတ်လုပ်သူတစ်ဦးအား စိတ်ကူးကောင်းတစ်ခု တင်ပြ အကြံပြုခဲ့၏။ ကျွန်တော့်စိတ်ကူးကောင်းအတွက် တုံ့ပြန်သည့်အနေဖြင့် ဖိနပ်တစ်ရန်ပေးလျှင် စိတ်မဆိုးပါဘူးဟု အရိပ်အမြှက် ပြောခဲ့၏။ ကျွန်တော့်စိတ်ကူးကို သဘောကျနှစ်သက်သည့် ဖိနပ်ထုတ်လုပ်သူက သူ ထုတ်လုပ်ခဲ့သည့် ဖိနပ်တွေထဲမှ ကြိုက်ရာတစ်ရန်ကို အခမဲ့ ရယူခွင့်ပြုသည့် လက်မှတ်တစ်စောင် ကျွန်တော့်ထံ ပို့ပေးခဲ့၏။ သို့ဖြင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ နောက်ဆုံးထုတ် ပုံစံတွေထဲမှ တန်ဖိုးအကြီးဆုံး ဖိနပ်တစ်ရန် ရွေးချယ်ကာ ဟိတ်ဟန်အပြည့်ဖြင့် စီးပြီး အိမ်သို့ ကြော့ကြော့မော့မော့ ပြန်ခဲ့သည်။

သို့ပေမဲ့ ကျွန်တော်၏ မတော်လောဘစိတ်အတွက် နောင်တရ

မဆုံး ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။ နောက်ဆုံးပေါ် ထိုဖိနပ်သည် ကျွန်တော့်
 ခြေထောက်နှင့် မတော်တရော်ဖြစ်နေသည်။ ထိုဖိနပ်ကိုစီးပြီး ပြန်ခဲ့သည့်
 အတွက် ခံစားခဲ့ရသည့် ခြေထောက်ဒဏ်ရာ ပျောက်ကင်းအောင်
 လပေါင်းများစွာ အချိန်ယူ ကုသခဲ့ရ၏။ သည်တော့ ယခုအခါ ကျွန်တော့်
 စိတ်ကူးထဲပေါ်လာသည့် အကြံကောင်း၊ ဉာဏ်ကောင်းကလေး တစ်ခု
 တလေ ပေးအပ်တော့မည်ဆိုလျှင် ကျွန်တော့်ပေးအပ်မှုတွင် အနှောင်အဖွဲ့
 ဆိုလို့ ဆံခြည်တစ်မျှင်စာမျှပင် နှောင်ဖွဲ့ထားခြင်း မပြုတော့ပါ။



(၃)

သင့်နှလုံးသား၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း

ရော့ဖ်ဝေါလ်ဒိုအင်မာဆန်သည် အလွန်အခြေကြီးသည့် အတွေးအမြင်အဓိကဝါဒီတစ်ဦး ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်သော်လည်း လူ့သဘာဝကို စူးစူးရှရှ ထွင်းဖောက်သိမြင်တတ်သူ တစ်ဦးလည်း ဖြစ်၏။ အဆိုပါ ဆရာကြီးက ရေးသားခဲ့သည်မှာ “လက်စွပ်တွေ၊ ကျောက်မျက်ရတနာတွေဟာ လက်ဆောင်တွေ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဝန်ချတောင်းပန်စကားတွေကတော့ လက်ဆောင်မွန်တွေပါ။ တစ်ခုတည်းသော လက်ဆောင်မွန်ဟာ သင့်နှလုံးသားရဲ့ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းပါပဲ” ဟူ၏။

ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အရာရာတိုင်းနီးပါးကို ငွေကြေးဖြင့် ဝယ်ယူလိုရနိုင်၏။ အဲ... လူသား၏ နွေးထွေးလှိုက်လှဲသော နှလုံးခုန်သံများကလွဲလို့ပေါ့။ ၎င်းနှလုံးခုန်သံကလေးတွေ ကြားရဖို့ဆိုလျှင်တော့ သင့်ဘက်က စွန့်လွှတ်ပေးအပ်ရပါမည်။ ၎င်းနှလုံးခုန်သံကလေးများ၏ စွမ်းအားက ကြီးမားလှပါသည်။ တန်ဖိုးဖြတ်လို့မရအောင် စွမ်းအားကြီးပါသည်။ ၎င်းနှလုံးခုန်သံကလေးများက လက်ခံရရှိသူနှင့် ပေးအပ်သူ နှစ်ဦးစလုံးကို

ပျော်ရွှင်ကြည်နူးစေပါသည်။

သူတို့နှလုံးသား၏ အစိတ်အပိုင်းများကို စွန့်လွှတ်ပေးအပ်လို သော်လည်း ရှက်နေ၊ ကြောက်နေ၊ တွန့်ဆုတ်နေသူ တော်တော်များများ ထံမှ စာများ ကျွန်တော့်ထံ ရောက်လာသည်။ သူတို့နှလုံးသားထဲက ယိုစိမ့်ထွက်လာသော ရိုးရိုးစင်းစင်း လက်ဆောင်မွန်ကလေးများကို ဟား တိုက်ရယ်မောခံရမှာ၊ သရော်လှောင်ပြောင်ခံရမှာ သူတို့ စိုးရိမ်ကြသည်။ “တစ်ဦးတစ်ယောက်ကို ပေးအပ်ရလောက်အောင် အရေးပါ အရာရောက် တဲ့ လက်ဆောင်မျိုး ကျွန်မမှာ မရှိပါဘူး” ဟု စာရေးသူတစ်ဦးက အားငယ်စွာ ဖော်ပြထားသည်။

သူမ ထင်နေတာ မမှန်ပါ။ သင် ပေးအပ်ဖို့ ကမ်းလှမ်းနေသည့် အရာသည် လောက်လောက်လားလား တန်ဖိုးမရှိဟု သင်က ထင်မြင် ကောင်း ထင်မြင်နေမည်ဖြစ်သော်လည်း ထိုအရာသည် အခြားတစ်ဦး တစ်ယောက်၏ ဘဝလိုအပ်ချက်ကို ဖြည့်ဆည်းပေးသလို ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နေပါမည်။ ထိုသို့ ဖြည့်ဆည်းပေးလိုက်သလို ဖြစ်သွားလျှင် သင့် လုပ်ရပ်ကလေးက ကမ္ဘာလူသားများ၏ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မှုကို စက္ကန့်ပိုင်း စာလောက်ကလေးဖြစ်ဖြစ် ထပ်ဖြည့်ပေးလိုက်သည့်နယ် ဖြစ်သွားပါ မည်။

တကယ်တော့ ယနေ့ကမ္ဘာကြီးသည် ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်မှုတွေ၊ သံ သယတွေ လွှမ်းနေ၏။ ကမ္ဘာလူသားများ၏ စိတ်နှလုံးများ ညှိုးချိုးနေ ၏။ သောကတွေ ဖိစီးနေ၏။ ဤသို့သော ကယောက်ကယက်ခေတ် ကြီးတွင် ကျွန်တော်တို့ စွမ်းအားဖြင့် နှင်းဆက်ပေးအပ်နိုင်သော တန်ဖိုး အကြီးဆုံး လက်ဆောင်မွန်မှာ စိတ်ချမ်းသာမှုသာ ဖြစ်ပါသည်။

သင့်နှလုံးသား၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကို နှင်းဆက်ပေးအပ်နည်း တွေ မြောက်မြားစွာရှိ၏။ သို့သော် ထိုသို့ ပေးအပ်ခြင်းအမှုအားလုံးသည်

တစ်နေရာတည်းမှ စတင် စီးဆင်းပါသည်။ ထိုနေရာကား သင့်နှလုံးသား ပါတည်း။ ပြင်သစ်စကားပုံတစ်ခုက ဆိုထားသည်မှာ ‘သူ့နှလုံးသားကို ပေးအပ်သမှု မပြုသူသည် ဘာမျှ ပေးအပ်ရာမရောက်’ ဟူ၏။

သို့ဖြစ်ရာ သင့်နှလုံးသား၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းသည် သင့်ဝန်းကျင် မှ လူအများ၏ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မှုကို ထပ်ဖြည့်ပေးမည့် လက်ဆောင်မွန် ဖြစ်၏။ ထိုလက်ဆောင်မွန်သည် သင့်ရင်ထဲမှာ အသင့် သိုလှောင်ပြီး သားရှိနေ၏။ သင့်ဝန်းကျင်မှ လူအများ၏ ပျော်ရွှင်မှုကို ဖြည့်ဆည်းပေး ခြင်းဖြင့် သင်ကိုယ်တိုင်၏ ဘဝသည်လည်း ပျော်ရွှင်တက်ကြွဖွယ် ကောင်းလာမည်။ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းလာမည်။ ထိုသို့ဘဝမျိုး ပိုင်ဆိုင်လိုသည်ဆိုလျှင် သင့်ရင်ထဲက သင့်လက်ဆောင်မွန် တွေကိုသာ ပေးအပ်နှင်းဆက်ပါလေ။ လူတစ်ဖက်သားအား ပျော်ရွှင် ကြည်နူးစေသည်မှာ စိတ် ဖြစ်ပါသည်။ ရုပ်ဝတ္ထုများ မဟုတ်ပါချေ။

သင့်မှာ ရုပ်ပစ္စည်းများ ချို့တဲ့လို့၊ သို့မဟုတ် ငွေကြေးမဖူလုံလို့ သင့်အနေဖြင့် ပူပင်သောကဖြစ်ရန်အကြောင်း လုံးဝ မရှိပါ။ သင့်အနေ ဖြင့် သင်၏ နှလုံးသားအစိတ်အပိုင်းများကို ရက်ရက်ရောရော ဖောဖော သီသီ ပေးလိုသည်ဆိုလျှင် ပေးလို့ရ၏။ ပြီးတော့ သင်၏ စေတနာ၊ သင်၏ ရက်ရောမှုအတွက် သင် ပြန်ရနိုင်သည်မှာ ပီတိဝေဖြာ စိတ်ချမ်း သာမှု ဖြစ်၏။ ထိုသို့ စိတ်ပျော်ရွှင်မှုရရေးအတွက် သင်၏ ပိုက်ဆံအိတ် ကို စမ်းကြည့်နေဖို့ မလိုပါ။

“သင့်မှာရှိတာကို ပေးအပ်စွန့်ကြဲပါ။ သင် ပေးအပ်လိုက်သည့် အရာသည် တစ်စုံတစ်ဦးအတွက် သင် ထင်ထားသည်ထက် ပိုပြီး တန်ဖိုး ရှိနေပါလိမ့်မည်” ဟု စာဆိုတော်ကြီး လောင်းဖဲလိုးက ရေးသားခဲ့ပါ သည်။

*

လူတစ်ဦးက ပေးအပ်နှင်းဆက်လို့ရသည့် အရာတွေ များစွာ များစွာရှိ၏။ ထိုအရာတွေက လက်ခံရရှိသူကို ပျော်ရွှင်ကြည်နူးမှု ဖြစ်ပေါ်စေ၏။ ထိုသို့ ပေးအပ်လို့ရသည့် အရာအားလုံးထဲတွင် ငွေကြေးသည်လည်း တစ်မျိုးအပါအဝင် ဖြစ်၏။ တစ်ခုတော့ရှိသည်။ လက်ခံရရှိသူ ခံစားရသည့် ပျော်ရွှင်ကြည်နူးမှုတွေထဲတွင် ပိုက်ဆံ၊ သို့မဟုတ် ငွေကြေးက ဖော်ဆောင်ပေးသည့် ပျော်ရွှင်ကြည်နူးမှုသည် သက်တမ်းအတိုဆုံး ဖြစ်နေနိုင်၏။ နောက်ပြီး ပေးအပ်သူကို ပြောင်းပြန်ရလဒ် ဖြစ်ပေါ်စေတတ်သည်မှာလည်း ငွေကြေးပင် ဖြစ်၏။ မကြာ မကြာ တွေ့ရတတ်သည်မှာ ငွေကြေးက အထင်မှား၊ အမြင်မှား၊ အာရုံမှားမှုများ ဖြစ်ပေါ်စေခြင်းပင်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ခင်မင်ရင်းနှီးမှုများပင် ပျက်ပြားစေနိုင်၏။ သင်သည် ငွေကြေးပေးကမ်းခြင်း မပေးမဖြစ် ပေးရမည်ဆိုလျှင် မီဂဲလ် ဒီယူနာမူနီ၏ စကားကို နှလုံးသွင်းထားပါလေ။ ဆရာကြီးက အမြော်အမြင်ကြီးစွာ မိန့်ကြားသွားခဲ့သည်မှာ “သင် ပေးလိုက်သည့် ငွေအသပြာစကလေးက အဓိကမဟုတ်။ အဓိကမှာ ထိုငွေအသပြာစက သယ်ဆောင်သွားသည့် စေတနာ သဒ္ဒါတရားသာ ဖြစ်သည်” ဟူ၏။

နယူးအင်္ဂလန်သားတစ်ယောက် ရေးသားခဲ့သည်မှာ “သိသိသာသာ တန်ဖိုးရှိသည့် ဥစ္စာပစ္စည်းတစ်ခုခုအစား သင့်နှလုံးသား၏ အစိတ်အပိုင်းသေးသေးကလေးတစ်ခု ပေးအပ်ဖို့ ဆိုသည်မှာ သတ္တိရှိဖို့ လို၏။ သို့သော် ကျွန်တော့်တွင် သုံးစွဲဖို့ ငွေအသပြာ မရှိသည့်တိုင် ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် သုံးစွဲလို့ရနိုင်မည့် နည်းလမ်းတော်တော်များများကိုတော့ ပျော်ရွှင်တက်ကြွဖွယ် စိတ်ကူးလို့ရခဲ့၏” ဟူ၏။

‘တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ နှလုံးသားကို သုံးစွဲဖို့’ ဆိုသည့် အယူအဆကို ကျွန်တော် နှစ်ခြိုက်သည်။ သို့သော် နှစ်တွေ ကြာညောင်းလာတော့ သုံးစွဲခြင်းဆိုသည့် အယူအဆအစား ရင်းနှီးမြှုပ်နှံခြင်းဆိုသည့်

အယူအဆကို ပိုပြီး သဘောကျလာသည်။

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်အနည်းငယ်တုန်းက အမျိုးသမီးတစ်ဦးထံမှ စာတစ်စောင် ကျွန်တော် လက်ခံရရှိသည်။ စာထဲတွင် စွန့်လွှတ်ပေးကမ်းခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော် ရေးထားသည့် ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ကို ဒေါသဖြင့် ထောက်ပြဝေဖန်ထားသည်။ သူမက ထောက်ပြသည်မှာ သူမ၏ ခင်ပွန်းသည်သည် ပေးကမ်း စွန့်ကြဲသူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း၊ သူမ၏ ခင်ပွန်းသည်က သူတို့၏ ငွေတွေ၊ သူတို့၏ အစားအစာတွေ၊ သားသမီးများ၏ အဝတ်အစားတွေ၊ ကုန်ကုန်ပြောရလျှင် သူတို့၏ အိမ်သုံးပစ္စည်းကိရိယာများကိုပင် ပေးကမ်းပစ်ခဲ့ကြောင်း၊ ယခုဆိုလျှင် သူတို့ မိသားစုသည် ဆင်းရဲမွဲတေသည့် အဆင့်သို့ပင် ရောက်နေပြီဖြစ်ကြောင်း ငိုညည်းဖော်ပြထား၏။

ထိုသို့သော ပေးအပ်နည်းမျိုးကိုတော့ ကျွန်တော် သည်းမခံနိုင်ပါ။ ငွေကြေးနှင့် ပစ္စည်းကိရိယာများသည် တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ အိမ်ထောင်စုအတွက် ထိပ်တန်းဦးစားပေးအဖြစ် ထာဝစဉ် သတ်မှတ်ထားရမည်ဟု ကျွန်တော် ယုံကြည်သည်။ လူတစ်ဦးသည် အခြားသူများပိုင်ဆိုင်သည့် ပစ္စည်းပစ္စယများကို စေတနာ ရေစီးကမ်းပြုလိုက်လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ တခြားဘာအကြောင်းကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ပေးကမ်းစွန့်ကြဲပစ်ခွင့် မရှိပါ။ ဤစာအုပ်သည် သင့်ကိုယ်သင် ပေးဆပ်အပ်နှင်းခြင်းအကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။

သင်သည် တစ်စုံတစ်ဦးအား ပျော်ရွှင်ကြည်နူးမှု ဖော်ဆောင်ပေးဖို့ အားထုတ်နေသည်။ နောက်ပြီး စာမဖွဲ့လောက်သော အသေးအဖွဲ့ကိစ္စလေးများက သင့်အား ပျော်ရွှင်ကြည်နူးမှုများ ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့ကြောင်းကို အတွေ့အကြုံများအရ သင် သိထားသည်။ သင့်အိမ်အကြောင်း၊ သို့မဟုတ် သင့်ကလေးတွေအကြောင်း၊ သို့မဟုတ် သင့်ဦးထုပ်အသစ်ကလေးအကြောင်း ချီးကျူးစကားလေးတစ်ခွန်း၊ စာတိုကလေးတစ်

စောင်၊ တယ်လီဖုန်းတစ်ချက် လှမ်းဆက်ခြင်း ဆိုသည့် အပြုအမူများက ရိုးစင်းပါသည်။ သေးဖွဲပါသည်။ ငွေကြေးတန်ဖိုးဖြင့် တိုင်းတာလျှင် ဘာမျှ မဖြစ်လောက်။ သို့ပေမဲ့ ထိုအပြုအမူကလေးများက သတိတရ ရှိခြင်း၊ လေးလေးနက်နက် သဘောထားတတ်ခြင်းတို့ကို ဖော်ပြနေ၏။ ခင်မင်ရင်းနှီးခြင်း၊ ထောက်ထားစာနာတတ်ခြင်းတို့ကို ဖော်ကျူးနေ၏။ ဤသို့သော ရိုးရိုးစင်းစင်း လက်ဆောင်မွန်ကလေးတစ်ခုက သင့်အား အနည်းဆုံး တစ်နာရီလောက်တော့ ကြည်နူးနေစေလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် တစ်နေ့တာလုံးပင် အပြုံးဝင်းပဖြင့် ပီတိဖြာချင် ဖြာနေပါလိမ့်မည်။ ဤ ပေးဆပ်နည်းများကား အစစ်မှန်ဆုံး ပေးဆပ်နည်းများပါတည်း။ ဘာကြောင့်ဆို ဤအပြုအမူများသည် နှလုံးသားမှ ယိုစီးလာသောကြောင့် ဖြစ်၏။ စကားအဖြစ်ပြောရလျှင် ဤအပြုအမူများသည် ပေးဆပ်သူ နှလုံးသား၏ အစိတ်အပိုင်းများ ဖြစ်နေသောကြောင့်ပါ။

ပျော်ရွှင်မှုကို တစ်မိမိမိမိ စုပ်ယူသောက်သုံးရပါမည်။ ပျော်ရွှင်မှုတွေ ဘဝထဲတွင် ခန်းခြောက်သွားလောက်အောင် တစ်ကျိုက်ပြီးတစ်ကျိုက် အငမ်းမရ မသောက်သုံးရပါ။ ထိုနည်းတူစွာပင် ဘုံပိုင်ခေါင်းမှ ရေတွေ တသွင်သွင် အလျဉ်မပြတ် စီးကျနေသလိုလည်း မဖြစ်သင့်ပါ။

သင့်နှလုံးသား၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းသည် တစ်စုပ်မျှသော ပျော်ရွှင်မှု ဖြစ်၏။ ၎င်းပျော်ရွှင်မှုကလေးအတွက် ရင်းနှီးပေးဆပ်ခြင်း မရှိ။ ကုန်ကျစရိတ် မရှိ။ သို့သော် ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှုတော့ အများကြီး ရပါလိမ့်မည်။



(၄)

သင့်နှလုံးသားမှာ ဖြစ်ထွန်းလာသည့် အကြင်နာတရား၏ ဆန္ဒကို လိုက်နာပါ

သင့်ကိုယ်သင် အောင်မြင်စွာပေးဆပ်ခြင်း၏ လျှို့ဝှက်ချက်မှာ ကြိုတင်တွက်ချက်ထားသော လုပ်ဆောင်ချက်များနှင့် မဆိုင်ပါ။ ဥပမာ တစ်စုံတစ်ယောက်နှင့် မိတ်ဆွေဖြစ်အောင် ကြိုတင်စီစဉ် မိတ်ဖွဲ့ခြင်းမျိုးနှင့် မဆိုင်ပါ။ သို့သော် သင့်နှလုံးသားမှာ ဖျိုးခနဲ ဖျတ်ခနဲ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ထောက်ထားစာနာစိတ်ကလေးအတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံခြင်းမျိုးနှင့် တော့ ဆိုင်၏။ ထိုသို့သော ထောက်ထားစာနာစိတ်ကလေး ပြန်ပြီး သွေးအေးမသွားမီ ထိုဆန္ဒအတိုင်း ချက်ချင်း ကောက်ကာငင်ကာ လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်တတ်ရေးကိုမူ သင့်ကိုယ်သင် လေ့ကျင့်ပေးရပါမည်။ ရုတ်တရက် ဖြစ်ပေါ်လာသော စိတ်ဆန္ဒအတိုင်း စိတ်နောက်ကိုယ်ပါ ပေးအပ်မိပြီဆိုလျှင် သင့်ရင်တွင်းတွင် တစ်စုံတစ်ခု ဖြစ်ထွန်းလာ၏။ ဖြစ်ထွန်းလာသော ထိုတစ်ခုတစ်ခုက သင့်အား ပီတိကို ပေး၏။ ၎င်းပီတိသည် တစ်ခါတစ်ရံ နာရီပေါင်းများစွာကြာအောင် သင့်ရင်ထဲ ဖြာဝေ

နေပါလိမ့်မည်။

စိတ်နောက်ကိုယ်ပါ ပေးအပ်ခြင်းက မိတ်သစ်ဆွေသစ်များ မကြာမကြာ ရစေ၏။ သို့မဟုတ် စိတ်ဝင်စားဖွယ် စွန့်စားခန်းလေးများ ကြုံရစေ၏။ စစ်အတွင်း ဓာတ်ဆီပြတ်လတ်နေသည့်ကာလ မွန်းလွဲပိုင်းတစ်ခုတွင် မတ်စောက်သော တောင်ကုန်းပေါ်ရှိ ကျွန်တော့်အိမ်ဆီသို့ ကားမောင်းပြန်လာသည်။ လမ်းနံဘေးတွင် တွေ့ရသည်မှာ စားသောက်ကုန်များ ထည့်ထားသည့် ဧရာမအိတ်ကြီးနှစ်လုံး ဆွဲလာသည့် အမျိုးသမီးတစ်ဦး။ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲ ဖျတ်ခနဲပေါ်လာသည့် ဆန္ဒမှာ ကားကိုရပ်ပြီး သူမ ကားကြိုလိုက်လိုသလားဟုမေးဖို့ဖြစ်၏။ တစ်ခုရှိတာက ကျွန်တော့်ကားကို မတ်စောက်သော တောင်တက်လမ်းပေါ်မှာ ရပ်ရမည်။

“ဒီတောင်ကုန်းပေါ် ရှေ့တစ်ဖြတ်လောက်မှာရှိတဲ့ လမ်းတစ်လမ်းထဲမှာ ဒီအမျိုးသမီးနေတာ ဖြစ်ချင်ဖြစ်မှာပေါ့” ဟု ကျွန်တော် တစ်ကိုယ်တည်း ဖြေတွေးတွေးသည်။ သို့ပေမဲ့ ကျွန်တော့်စိတ်ဇောက ကျွန်တော့်ဆင်ခြေကို ချေမှုန်းပစ်လိုက်သည်။ သို့ဖြင့် ကျွန်တော် လမ်းနံဘေးတွင် ကားထိုးရပ်လိုက်၏။

“ကျွန်တော် ကားနဲ့ လမ်းကြိုတင်ခေါ်သွားရမလား” ဟု ကျွန်တော် မေးလိုက်သည်။

အမျိုးသမီး ကျေးဇူးတင်ဝမ်းမြောက်စွာဖြင့် ကားပေါ်တက်သည်။ သူမသည် ဟင်းစားတွေဝယ်ဖို့ တစ်ပတ် နှစ်ကြိမ် ဈေးရှိသည့် ရွာရှိရာသို့ နှစ်မိုင်မျှ ခြေကျင်သွားခဲ့ရပြီ။ ယခု ထိုရွာမှ ဈေးဝယ်ပြီး ခြေကျင်ပြန်လျှောက်လာရခြင်း။ ထိုသို့သောအခြေအနေတွင် ယခုလို ကားဖြင့် တင်ခေါ်မည့်သူ မိုးပေါ်ကကျလာသလို ကြုံရတော့ သူမ လှိုက်လှဲဝမ်းသာမဖြစ်ဘဲ နေနိုင်ပါမည်လား။

နောက်ဆုံးတော့ သူမသည် ကျွန်တော့်အိမ်ရှိသည့် လမ်း၏ လမ်း

ထိပ်ကွေ့ကလေးတွင်နေသူ ဖြစ်နေသည်။ ထိုအိမ်သို့ သူမ ပြောင်းရွှေ့လာသည်မှာ သိပ်မကြာသေးဟု ဆိုသည်။ သည်တော့ ကျွန်တော့်နှလုံးသားမှာ ဖြစ်ထွန်းလာသည့် အကြင်နာတရား၏ ဆန္ဒကို ကျိုးနွံလိုက်နာခြင်းအားဖြင့် အိမ်နီးနားချင်း မိတ်သစ်ဆွေသစ်တစ်ဦး ရခဲ့ပါတော့သည်။

*

များမကြာသေးမီက ကျွန်တော် ရထားတစ်စီးပေါ်တွင် ညစာစားနေသည်။ ကျွန်တော် သောက်ရသည့် စွပ်ပြုတ်မှာ ကောင်းလိုက်သည့် ဖြစ်ခြင်း။ စိတ်နောက် ကိုယ်ပါပင် စားပွဲထိုးအားခေါ်ပြီး ပြောလိုက်မိ၏။

“စားဖိုမှူးကို တစ်ဆိတ်လောက် ပြောလိုက်စမ်းပါကွာ။ နို့စွပ်ပြုတ်က အရမ်း အရသာရှိတာပဲလို့။”

စားပွဲထိုး ပထမတော့ အံ့အားသင့်နေသည်။ နောက်တော့ ဝမ်းသာကြည်နူးသွားသည်။ စားပွဲထိုးနည်းတူ စားဖိုမှူးလည်း ကြည်နူးကျေနပ်မှာ သေချာပါသည်။ ဘာကြောင့်ဆို အချို့ပွဲအတွက် သစ်ခွနံ့သက် ရေခဲမုန့်တစ်ခွက် ကျွန်တော် မှာလိုက်သောအခါ တည်ခင်းလာသည့် ရေခဲမုန့်ပေါ်တွင် ခြေထားသည့် စတော်ဘယ်ရီသီးတွေ ထပ်အုပ်ပေးလိုက်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ စင်စစ် အစားအသောက်စာရင်းတွင် ထိုသို့သော အတွဲအဖက်နှင့် ရေခဲမုန့်မျိုး မပါရှိပါချေ။ စားဖိုမှူးသည်လည်း သူ၏နှလုံးသားဆန္ဒကို နာခံလိုက်လျော့ခဲ့ခြင်းအားဖြင့် ကျွန်တော့်ကို အံ့ဩဝမ်းသာစေခဲ့လေသည်။

သင်သည် နှလုံးသား၏တောင်းဆိုမှုကို ကျိုးနွံနာခံပြီး နှင်းဆက်ပေးအပ်ခြင်းအမှုကို ပြုသောအခါ ဘာတွေဖြစ်ပြီး ဘာတွေပျက်လာမည်ဆိုသည်ကို ဘယ်သူမျှ သေချာတပ်အပ် မပြောနိုင်ပါချေ။

*

“ခင်ဗျား စိတ်နောက်ကိုယ်ပါ လုပ်တဲ့အခါတွေကျတော့ စိတ် မြန် လက်မြန် လုပ်လွန်းရာရောက်ပြီး စိတ်ကသိကအောက် ဖြစ်ရမယ့် အနေအထားမျိုးတွေ ရောက်မသွားတတ်ဘူးလား”

ဤမေးခွန်းကို ကျွန်တော် မကြာခဏ အမေးခံခဲ့ရ၏။

ဟုတ်ကဲ့... ထိုအနေအထားမျိုးတွေ မကြာမကြာ ရောက်သွား တတ်ပါသည်။ သို့ပေမဲ့ ရောက်တော့ကော ဘာဖြစ်သေးလဲ။ ကျွန်တော် တို့သည် ဘဝမှာ ပျော်ရွှင်မှုတွေ ထုတ်ယူရမည်ဆို မဟုတ်လား။ ကျွန်တော်တို့ စိတ်နောက်ကိုယ်ပါ မလုပ်ဆောင်ကြသောကြောင့် ဆုံးရှုံး နစ်နာခဲ့တာတွေ များလှပါပြီကော။ ထို့ကြောင့် စွန့်စားခန်းလေးတွေ တွေ့လိုတွေ့ငြားဆိုပြီး အရဲကိုး စွန့်စားမှုကလေးတွေ အနည်းအကျဉ်း တော့ လုပ်ကြည့်ဦးမှပါဟု ကျွန်တော် စဉ်းစားကြံဆခဲ့ပါသည်။



စိတ်နောက်ကိုယ်ပါ ပေးအပ်ခြင်းအမှုတွင် လေးနက်သော သွင် ပြင် လက္ခဏာရပ်လည်း ရှိပါသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ စိတ်နောက်ကိုယ် ပါ အပြုအမူတစ်ခုသည် ကျွန်တော်တို့၏ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၊ သို့မဟုတ် အိမ်နီးနားချင်းတစ်ဦး၏ ဘဝတွင် အရေးပါသော ဖြစ်ရပ်တစ်ခု ဖြစ်သွား မည်လား၊ မဖြစ်ဘူးလား... ဆိုတာကို ကျွန်တော်တို့ ဘယ်တော့မျှ ကံသေကံမ မပြောနိုင်ကြပါ။

ကျွန်တော်နှင့် သိကျွမ်းသည့် သွားစိုက်ဆရာဝန်တစ်ဦးသည် ဘော့စတွန်တွင် ဆေးခန်းဖွင့်ထားသည်။ သူ့လုပ်ငန်းအောင်မြင်ဖို့ အနိုင်နိုင် ကြိုးစားနေရသည်။ သို့ပေမဲ့ မအောင်မြင်။ သူ့မှာ ခြူးတစ်ပြား မျှ မရှိတော့။ ဘိုင်အကျကြီး ကျနေပြီ။ ဖေဖော်ဝါရီလ၏ အေးစက်ပြီး မှောင်ကုပ်ကုပ် နံနက်ခင်းတစ်ခုတွင်တော့ သူ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်

သည်။ ဘော့စတွန်တွင် ဝမ်းကျောင်းလုပ်ငန်းတစ်ခု ထူထောင်ဖို့ စိတ်ကူး ယဉ် အိပ်မက်တွေကို စွန့်လွှတ်လိုက်တော့မည်။ မိမိ၏ ဇာတိချက်ကြွ မွေးရပ်မြေသို့ ပြန်တော့မည်။

ထိုနေ့နံနက်က သူ့မိတ်ဆွေတစ်ဦးသည် သူ ဆေးခန်းဖွင့်ထား သည့် နီညိုရောင် သဲကျောက် အဆောက်အအုံကြီးရှေ့မှ ဖြတ်လျှောက် သွားသည်။ သူတို့နှစ်ဦး လွန်ခဲ့သည့် တနင်္ဂနွေနေ့ကပင် ဘုရားကျောင်း မှာ ဆုံခဲ့ကြသေးသည်။ ထိုစဉ်က သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ သွားဆရာဝန်ကို ကြည့်ရတာ မျက်နှာ သိပ်မကောင်း။ စိတ်ဓာတ်ကျနေပုံရသည်ဟု သူ ထင်ခဲ့သည်။ ဆရာဝန်သူငယ်ချင်းသည် စိတ်ထဲ ဖျိုးခနဲ ဖျတ်ခနဲ ပေါ် လာသည့် စာနာစိတ်ကလေးကြောင့် သူ့သူငယ်ချင်းကို ဝင်တွေ့လိုက်ဦး မည်ဟု ဆုံးဖြတ်သည်။ ထိုအဆောက်အအုံကြီး၏ လှေကားထစ်များ အတိုင်း တက်သွားတော့ လှေကားထစ်များအတိုင်း ဆင်းလာသည့် သွား နှင့်ခံတွင်း ဆရာဝန်နှင့် ပက်ပင်းတိုးနေတော့၏။

“နေစမ်းပါဦး မနက်စောစောစီးစီးအချိန်ကြီးမှာ ခင်ဗျားက ဘယ်ကိုသွားမလို့လဲဗျ”ဟု မိတ်ဆွေဖြစ်သူက ရွှင်လန်းတက်ကြွစွာ မေး သည်။

သည်တော့ သူ့ဆေးခန်းကို ပိတ်ဖို့ဆုံးဖြတ်ထားပြီး ဖြစ်ကြောင်း၊ ယခု သူ့ပစ္စည်းများကို ဇာတိမြို့ကလေးသို့ တင်ပို့ဖို့ စီစဉ်နေကြောင်း ဆရာဝန်က စိတ်ပျက်လက်လျှော့ ဝန်ခံစကား ဆိုသည်။ “ဘော့စတွန်မှာ ဆက်နေလို့ မဖြစ်တော့ဘူးဗျ။ လုပ်ငန်းက လုံးဝ မအောင်မြင်ဘူး” ဟု လည်း ကြေကွဲဝမ်းနည်းစွာ ညည်းသည်။

ထိုအခါ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူက ဆရာဝန်၏ပခုံးကို ဖက်သည်။ နောက်ဘက်သို့ ဆွဲလှည့်သည်။ ပြီးတော့ လှေကားထစ်များအတိုင်း တွန်းတင်သွားသည်။

“အဲဒီတံခါးကို သော့ဖွင့်” သူငယ်ချင်း အမိန့်ပေးသည်။ “မီးတွေ ဖွင့်ကွာ မီးတွေ အကုန်ဖွင့်။ တစ်ခန်းလုံး လင်းကျင်းတောက်ပပြီး လန်းဆန်း တက်ကြွနေအောင် ခင်းကျင်းထားကွာ။ မင်း နှစ်ရှည်လများ ဒီ ဆေးခန်းထဲမှာ ရင်းနှီးမြုပ်နှံလာခဲ့ပြီး ခုချိန်ကျမှ လက်မြောက်အရှုံးပေးရ မယ်လို့ကွာ။ ကဲ ကဲ... လုပ်စရာရှိတာ ဆက်လုပ်၊ တာ့တာ”

သူငယ်ချင်းဖြစ်သူက သွားဆရာဝန်၏ ကျောပြင်ကို တရင်းတနှီး ပုတ်သည်။ ပြီးတော့ လှည့်ထွက်သွားသည်။

ထိုနေ့ မွန်းလွဲပိုင်းတွင် မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ ထောက်ခံချက်ကြောင့် သွားဆရာဝန်ထံ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ရောက်လာသည်။ အမျိုးသမီး၏ သွားကို ရက်သတ္တပတ်ပေါင်း တော်တော်ကြာအောင် ကုသပေးရသည်။ ထိုအမျိုးသမီးတစ်ဦးတည်းကပင် ဆေးကုသခ ဒေါ်လာ ၃၀၀ ပေးရ သည်။ နောက်ပိုင်း ထိုအမျိုးသမီး၏ အားတက်သရော ထောက်ခံမှု ကြောင့် အခြား အခြားသော သွားဝေဒနာရှင်တွေ တဖွဲဖွဲ လာရောက် ကုသကြသည်။ အခြေအနေက ရေစီးတစ်ခါ ရေသာတစ်လှည့် ဖြစ်သွား လေပြီ။ များမကြာမီအတွင်း သွားဆရာဝန်ကလေး အောင်မြင်လာသည်။ ဆေးခန်းမပိတ်ရတော့။ သူ၏ ဝမ်းကျောင်းလုပ်ငန်းကို စွန့်ပစ်ခြင်းလည်း မပြုရတော့။ နောက်တော့ သူသည် နာမည်ကြီးထိပ်တန်း သွားနှင့် ခံတွင်းရောဂါကု ဆရာဝန်တစ်ဦး ဖြစ်လာတော့၏။ ဤကား မှောင် ကုပ်ကုပ် ချမ်းချမ်းစီးစီး နံနက်ခင်းတစ်ခုတွင် သူငယ်ချင်းတစ်ဦး၏ စိတ်နောက်ကိုယ်ပါ လုပ်ဆောင်ချက်ကလေးသည် သွားဆရာဝန်၏ ဘဝတွင် အရေးပါသော ပြောင်းလဲမှုတစ်ရပ် ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည့် သာဓက ပါတည်း။

တစ်နေ့တွင် အင်္ဂလန်မှ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ရေးပို့လိုက်သည့် စာတိုကလေးတစ်စောင် ကျွန်တော့်ထံ ရောက်လာသည်။

“ဒီနေ့ ကျွန်မစိတ်တွေ လေးလံထိုင်းမှိုင်းနေတယ်။ စိတ်ပျက်ညှိုး ငယ်နေတယ်။ အိမ်တွင်းရေးပြဿနာတွေက ပူပင်သောကပွားစရာတွေ ဖြစ်နေတယ်လေ။ ဒါနဲ့ စာရင်းတွေတွက်ဖို့ စာရေးစားပွဲမှာ ထိုင်လိုက် တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘာအလုပ်မှမစရသေးမီ စားပွဲပေါ်က ရိုးဒါးစံဒိုင်ဂျက် စာအုပ်ကို ကောက်ကိုင်ပြီး ရှင် ရေးထားတဲ့ ဆောင်းပါးကို ဖတ်မိတယ်။ ဖတ်လို့လည်းပြီးရော ‘ဟ တယ်ကောင်းပါလားဟ’ လို့ တစ်ကိုယ်တည်း ကျိတ်ပြီး ရေရွတ်မိတယ်ရှင့်။ စောစောက ကျွန်မ ခံစားနေရတဲ့ စိတ်ပျက် အားငယ်မှုတွေ ပျောက်သွားပြီး တော်တော်ကလေး ရှင်လန်း တက်ကြွ လာတယ်။ ‘လူတစ်ယောက်ဟာ စိတ်ထဲ ရုတ်ခြည်းဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ စေ့ဆော်မှုကလေး သွေးအေးမသွေးမီ မြန်မြန်ထက်ထက် အကောင် အထည်ဖော်ရမယ်’ လို့ ရှင် ရေးထားတယ်မဟုတ်လား။ ဒီတော့ ကျွန်မ ရဲ့ ကျေးဇူးတင်ဝမ်းမြောက်ကြောင်း ဖော်ပြတဲ့စာကို ချက်ချင်းလက်ငင်းပဲ ရေးပြီး ပို့ပေးလိုက်တယ်လေ”

အတ္တလန်တစ်သမုဒ္ဒရာကြီးကို ဖြတ်ကျော်ပေးပို့လိုက်တဲ့ သူမရဲ့ စိတ်နောက်ကိုယ်ပါ စာတိုကလေးသည် ကျွန်တော် စိတ်ဓာတ်ကျနေချိန် တွင် ရောက်လာပြီး ကျွန်တော့်ကို အားရရွှင်ပျအောင် လုပ်လိုက်နိုင် ကြောင်းကိုတော့ သူမ သိနိုင်မည်မဟုတ်ပါ။ တကယ်တော့ ကျွန်တော့် ဆောင်းပါးက သူမ၏ စိတ်ဓာတ်ကို ဆွဲတင်ပေးခဲ့သလို သူမ ရေးလိုက် သည့် စာတိုကလေးကလည်း ကျွန်တော့်ကို တက်ကြွရွှင်လန်းလာအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ပါပေသည်။

ထိုဆောင်းပါးကိုပင် ဖတ်မိပြီး နှစ်ထောင်းအားရဖြစ်သူ တစ်ဦးထံ မှ စာတစ်စောင်လည်း ကျွန်တော့်ထံ ရောက်လာ၏။

‘ကျွန်တော်က စာတစ်ပုဒ်ဖတ်ပြီးရင် မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် နေ လိုက်တာ အကျင့်ကြီးဖြစ်နေသူ တစ်ဦးပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဆရာဆောင်းပါးကို

ဖတ်ရပြီးချိန်မှာ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ပထမအတွေးက ဆရာ့ဆောင်းပါးကို ကျွန်တော် ဘယ်လောက် သဘောကျနှစ်ခြိုက်ကြောင်း စာတစ်စောင် ရေးပို့ဖို့ပါပဲ။ နောက်တော့ ဆရာ့ဆောင်းပါးရဲ့ အသက်ဖြစ်တဲ့ သဘာဝ စေ့ဆော်မှုအတိုင်း ကျွန်တော် မလိုက်နာမိပါကလားဆိုတာ သိလာတယ်။ အရင်ကဆို ဒီဆန္ဒမျိုးကို ရှေ့တန်းတင် မစဉ်းစားမိခဲ့ပါကလား ဆိုတာ လည်း သိမြင်လာတယ်လေ။ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေတချို့ဆိုရင် စေတနာ သဒ္ဓါတရားထက်သန်သူတွေရယ်လို့ ကျွန်တော် အမြဲတမ်း သတ်မှတ်ခဲ့ရ သူတွေပါ။ ဒါပေမဲ့ သူတို့အကြောင်း နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်စဉ်းစားမိပြီး တဲ့အခါမှာတော့ သူတို့ဟာ ပေးအပ်ခြင်း အမှုပြုရာမှာ တကယ် အောင် မြင်သူတွေပါကလားလို့ ကျွန်တော် ယုံကြည်လာပါတော့တယ်’

ဤစာကို ရေးသူသည် အမှန်တရားကို တွေ့သွားသည်။ ပေး အပ်ခြင်းသည် ရက်ရောခြင်း မည်ကာမတ္တ မဟုတ်။ ပေးအပ်ခြင်းသည် ဘဝတစ်ခု အမှန်တကယ် အောင်မြင်ခြင်း၏ အခြေခံအကြောင်းတရား ဖြစ်ပါသည်။



ဂျော့မက်သယူးအဒမ်က သူ၏ သတင်းစာ ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် တွင် လူတိုင်းလူတိုင်း သီတင်းတစ်ပတ်လျှင် အံ့ဖွယ်နေ့တစ်နေ့ သတ်မှတ်ထားသင့်ကြောင်း၊ ထိုနေ့ရောက်လျှင် မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်း သူငယ်ချင်းများအတွက် အံ့ဩဝမ်းသာစရာ လုပ်ဆောင်ချက်ကလေးများ ဆောင်ရွက်ပေးသင့်ကြောင်း ရေးသားအကြံပြုထား၏။

ဘာကြောင့် သီတင်းတစ်ပတ်လျှင် အံ့ဖွယ်နေ့တစ်နေ့တည်း သတ်မှတ်ပါသလဲ။ ဘာကြောင့် နေ့စဉ်နေ့တိုင်းကို အံ့ဖွယ်နေ့အဖြစ် မသတ်မှတ်ပါသလဲ။ သင်သာ ကြည့်တတ်၊ မြင်တတ်၊ ရှာဖွေတတ်လျှင်

အံ့ဖွယ်ပေးအပ်ခြင်းအမှုပြုရန် အခွင့်အလမ်းတွေ ဒုနဲ့ ဒေး ရှိပါသည်။

ပျော်ရွှင်ကြည်နူးမှုပေးသည့် အရာများဟု လူတွေ မျှော်လင့်ထားသည့် အရာများသည် အချိန်ကာလကြာညောင်းလာသောအခါ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးမှု ပေးနိုင်စွမ်းမရှိတော့။ ထိုသို့သောအချိန်မျိုးတွင် ဖန်တီးပေးလိုက်သော အသေးဖွဲ့ဆုံး အံ့ဖွယ်အပြုအမူကလေး တစ်ရပ်က လတ်ဆတ်သည့် ဘဝအတွယ်အတာကလေး ပွင့်လန်းလာစေ၏။ ဤကား အံ့ဖွယ်ပေးဆပ်ခြင်း၏ ကြီးမားသော အားသာချက်ပါတည်း။

စိတ်နောက်ကိုယ်ပါ ပေးဆပ်ခြင်းသည် ပေးဆပ်ခံရသူကိုရော ပေးဆပ်သူကိုပါ အလွန်မတန် စိတ်ရွှင်လန်းတက်ကြွစေပါသည်။



(၅)

ဝါသနာတစ်ခုနှင့် စီးပွားရေးသမား

တချို့လူတွေက သူတို့ကိုယ်သူတို့ တစ်ကိုယ်ကောင်းမဆန်သူများ၊ အတ္တမကြီးသူများအဖြစ် ထုတ်ဖော်ပြသကြ၏။ အခြား အခြားသောသူများကမူ ပေးအပ်ခြင်းအမှုကို အသိစိတ်ကြောင့်၊ သို့မဟုတ် လိပ်ပြာသန့်လိုစိတ်ကြောင့် ပြုမူကြခြင်းဖြစ်၏။ နောက်ထပ် အခြားသူများကတော့ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်းကို ဘာသာရေး တာဝန်တစ်ရပ်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ကြသည်။

ယင်း စိတ် စေတသိက်အားလုံးကို ကျွန်တော် လေးစားပါသည်။ တန်ဖိုးထားပါသည်။ သို့ပေမဲ့ ကျွန်တော်ကတော့ ပေးအပ်ခြင်းကို ဝါသနာတစ်ခုအဖြစ် မွေးမြူသည်။ ဘာကြောင့်ဆို ပေးအပ်ခြင်းက ကျွန်တော့်ဘဝကို အသက်ဝင်လှုပ်ရှားစေသောကြောင့်၊ စိတ်လှုပ်ရှားစရာ တက်ကြွစရာ ကောင်းစေသောကြောင့်။ ပေးအပ်ခြင်း ဝါသနာကြောင့် ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေအသိုင်းအဝိုင်း နယ်ကျယ်လာသည်။ ကျွန်တော် ပိုပြီး စိတ်ချမ်းသာသူတစ်ဦး ဖြစ်လာသည်။

ကျွန်တော် ပေးအပ်ခြင်းအမှု ပြုခြင်းသည် တာဝန်ကျေချင်သော
 ကြောင့် မဟုတ်။ လိပ်ပြာသန့်လိုသောကြောင့် မဟုတ်။ ဘာသာရေး
 တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နေခြင်းလည်း မဟုတ်။ တစ်ကိုယ်ကောင်းမဆန်
 ကြောင်း ပြသလိုသောကြောင့်လည်း မဟုတ်။ တစ်ကိုယ်ကောင်းမဆန်
 ခြင်းဆိုတာကိုပင် ကျွန်တော် စိတ်မဝင်စား။ တစ်ကိုယ်ကောင်းမဆန်
 ဆိုတာ ကောင်းသော အတွေးအမြင်ကလေးပါ။ လူတွေ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
 တော်တည့်မှန်ကန်အောင် ထိန်းကျောင်းစေတာပေါ့။

သို့သော်...

တစ်ကိုယ်ကောင်းမဆန်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် အတ္တမကြီးခြင်း၏
 ဆန့်ကျင်ဘက် သဘောတရားဖြစ်သည့် တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်ခြင်းကို
 သေသေချာချာ စေ့ငုကြည့်လျှင် တစ်ကိုယ်ကောင်းမဆန်ခြင်း၏ လုံးဝ
 ခြားနားသော သွင်ပြင်လက္ခဏာရပ် တွေ့မြင်ရပါမည်။ အကြောင်းမှာ
 လုံးလုံးလျားလျား တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်သူ ဘယ်သူမျှ စစ်မှန်သော
 ပျော်ရွှင်မှုနှင့် ကြာရှည်ခံသော ပျော်ရွှင်မှုကို မခံစားရသောကြောင့် ဖြစ်၏။
 ထိုသို့ အတ္တတရား ထိပ်တန်းတင်ပြီး တကယ့်ပျော်ရွှင်မှုကို ကြာတောင့်
 ကြာရှည် ခံစားခွင့်ရသွားသူဟူ၍ ရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာ ရှည်လျားသည့်
 ကမ္ဘာ့သမိုင်းကြောင်းတွင် ရှာမတွေ့နိုင်ပါချေ။ ကျွန်တော်တို့ကိုယ်
 ကျွန်တော်တို့ ပြည့်ပြည့်ဝဝနှင့် အနှောင်အတွယ်မဲ့ ပေးအပ်သောအခါတွင်
 မှ ကျွန်တော်တို့ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ချမ်းသာကြသည်မှာ ဘဝ၏ နိယာမ
 တရားတစ်ခုကဲ့သို့ ဖြစ်နေပါပြီ။

အခြားတစ်ဖက်တွင် တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်ခြင်းကတော့ အဆိပ်
 ရည်ကို တတိတိ သောက်သုံးနေသည်နှင့် တူ၏။ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်
 မှုသည် တစ်မျိုးမှ နောက်တစ်မျိုးသို့ ကူးစက်သွားသည်။ နောက်ဆုံး
 တစ်ကိုယ်လုံး အတ္တတရားတွေ ဖုံးလွှမ်းပြီး ဘဝသည် တဖြည်းဖြည်း

ခါးသီးနာကြည်းစရာ၊ စိတ်ပျက်ငြီးငွေ့စရာ ဖြစ်လာ၏။ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်လိုက်သူသည် နောက်တစ်ကြိမ်တွင် ပို၍ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်လာသည်။ နောက်အကြိမ် နောက်အကြိမ်များတွင် ပို၍ ပို၍ အတ္တကြီးလာသည်။ အကျိုးအမြတ် ကြီးကြီးမားမားရအောင် ပို၍ကြီးမားသော အတ္တတရားကို ရှေ့တန်းတင်လာသည်။ ဘယ်သူ သေသေ ငတေမာအောင်လုပ်ဖို့ ကြိုးစားသည်။ သို့သော် သူတို့ ပြင်းပြင်းထန်ထန်လိုချင်သည့် ရလဒ်များကို အပြည့်အဝ ရသည်ဟူ၍ မရှိကြ။ နောက်ဆုံး ဇာတ်သိမ်းကတော့ ခါးသီးနာကြည်းမှုတွေ၊ စိတ်ဆင်းရဲမှုတွေသာ ဖြစ်တော့၏။

ပေးအပ်ခြင်းအမှုကတော့ အတ္တအဆိပ်ကို ပျက်ပြယ်စေ၏။ ပျော်ရွှင် ကြည်နူးမှု ဖြစ်ပေါ်စေပြီး နွေးထွေးပျူငှာသောစိတ်ဓာတ် ရင့်သန်စေ၏။

သည်တော့ ကျွန်တော်ကတော့ ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် 'တစ်ကိုယ်ကောင်း မဆန်သူ'၊ သို့မဟုတ် 'စေတနာသဒ္ဓါတရား ထက်သန်သူ'၊ သို့မဟုတ် 'ကိုယ်ကျိုးစွန့် အနစ်နာခံသူ' ဟူ၍ မယူဆချင်ပါ။ ကျွန်တော်က ဝါသနာတစ်ခုရှိသည့် စီးပွားရေးသမားတစ်ဦးသာ ဖြစ်ပါသည်။



သင်သည် စွန့်လွှတ်ခြင်းအမှုကို အားတက်သရောပြုမှုသူတစ်ဦး မဟုတ်သေးလျှင် သင့်ဘဝတွင် ကွက်လပ်တစ်ခု ဟာနေပါသေးသည်။ ၎င်းကွက်လပ်ကို ဤဝါသနာ အလုပ်ဖြင့် စိတ်အားထက်သန်စွာ၊ စွန့်စားစွာ ဖြည့်ဆည်းပေးပါလေ။

ဤဝါသနာအလုပ်ကို တကယ်တမ်း လေးလေးနက်နက် လုပ်

မည်ဟု စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားလျှင် သင် တာထွက်ကောင်းစေမည့် စည်းမျဉ်း နှစ်ရပ်ကို တင်ပြပါရစေ။

(၁) ရုတ်တရက် ဖြစ်ပေါ်လာသော စေ့ဆော်မှုကလေးများ သည် ကြီးမားသော စေ့ဆော်မှုများကဲ့သို့ပင် အရေးပါ အရာရောက်ကြောင်း ဘယ်တော့မှ မမေ့ပါနှင့်။ ပြောရမည် ဆိုလျှင် စေ့ဆော်မှုကလေးများက ပို၍ အရေးပါသေး သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၎င်းတွန်းအားကလေး များက သင့်တွင် စွန့်လွှတ်ပေးအပ်သည့် အလေ့အထ တစ်ခု ရင့်သန်လာအောင် အထောက်အကူ ပြုသောကြောင့် ပင်။ ဤအလေ့အထသည် သင်၏အကျင့်၊ သင်၏ဝါသနာ ဖြစ်မလာမချင်း စွန့်လွှတ်ပေးအပ်ခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူး ကို အပြည့်အဝ ခံစားရမည် မဟုတ်ပါချေ။

(၂) စွန့်လွှတ်ပေးအပ်ခြင်းအမှုကို နံနက်မိုးလင်းသည်နှင့် စော နိုင်သမျှစောစီးစွာ စတင်ပြုလုပ်ပါ။ နေ့ရက်တွေက တိုတောင်းလွန်းပါသည်။ သည်တော့ သင်၏စိတ်ကို စောစောစီးစီး ဖြူစင်မွန်မြတ်အောင် ပြင်ဆင်နိုင်လေ သင် စွန့်လွှတ်ပေးအပ်ဖို့ စောစောစီးစီး အသင့်ဖြစ်လေပေါ့။ သို့မှ သင် အိပ်ရာထဲ ခြေပစ်လက်ပစ် လဲချိန်တွင် သင် ပျော်ရွှင်မှု ဖော်ဆောင်ပေးခဲ့သည့် လူအရေအတွက် များနေလေ ဖြစ် မည် မဟုတ်လား။ ထိုသို့သော လူအရေအတွက်များ သောအခါ သင်၏ တစ်နေ့တာ အတွေ့အကြုံသည်လည်း ပိုမိုပျော်ရွှင်တက်ကြွဖွယ်ကောင်းလာမည် ဖြစ်တော့၏။



(၆)

စွန့်လွှတ်ပေးအပ်ခြင်း

စွန့်လွှတ်ပေးအပ်ခြင်းကို ဝါသနာတစ်ခုအဖြစ် ကျွန်တော် သတ်မှတ် ကျင့်ကြံခဲ့၏။ ထိုသို့ ကျင့်ကြံပြီးနောက်ပိုင်း များမကြာမီ အသိတစ်ခု ရလာသည်။ သင် ပေးသည့်အတိုင်းအတာထက် ပိုမိုများပြားသော အတိုင်းအတာကို ပြန်ရနေမှ ဖြစ်မည်။ ထိုသို့မှမဟုတ်လျှင် သင့်ကိုယ် သင် စွန့်လွှတ်ပေးအပ်ခြင်းအမှုကို ပြုလုပ်လို့ အလျှင်းမရသလောက် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟူသော အသိဖြစ်၏။ တစ်ခုတော့ရှိသည်။ ပေးအပ်မှုပြုခြင်း မှ ဆုလာဘ်တစ်ခုခု ပြန်လည်ရကောင်းစေဟု မျှော်လင့်မထားလျှင်တော့ သင် စွန့်လွှတ်ပေးအပ်ခြင်းအမှုကို အောင်မြင်စွာ ပြုနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ရောမအတွေးအခေါ်ပညာရှင် ဆင်နက်ကာက ပြောခဲ့ခြင်း ဖြစ်မည်။ “လက်ချောင်းကလေးများတွင် ကပ်နေသည့် အကတ်အသတ် ကလေးများကို ပေးကျွေးခြင်းသည် စေတနာ၊ ကရုဏာပါသော အပြုအမူ မဟုတ်” ဟူ၍။

ထုံးစံအတိုင်း အကျိုးကျေးဇူးသည် လုံးဝ ထင်မှတ်မထားသည့်

ပုံစံ တစ်မျိုးမဟုတ်တစ်မျိုးဖြင့် ပြန်လည် ဝင်ရောက်လာတတ်၏။ စွန့်လွှတ်ပေးအပ်ခြင်းအမှုပြုပြီး အချိန်ကာလများစွာကြာမှ၊ ၎င်းဖြစ်ရပ်ကို သင် မေ့လျော့နေလောက်မှ အကျိုးကျေးဇူးက သင့်ထံ တစ်ဖုံတစ်နည်း ရောက်လာလေ့ရှိ၏။

သာဓကပြရလျှင် တနင်္ဂနွေနံနက်ပိုင်းတစ်ခုတွင် ကျွန်တော့်အိမ်သို့ အရေးကြီးသည့် စာတစ်စောင် ရောက်လာသည်။ စာအိတ်ပေါ်တွင် ကျွန်တော့်နာမည် တပ်ထားသည်တော့ အမှန်။ သို့ပေမဲ့ လိပ်စာက ရုံးလိပ်စာဖြစ်နေသည်။ မည်သို့ဆိုစေ... သက်ဆိုင်ရာစာတိုက်က ကျွန်တော့်စာမှန်းသိသည့်အတွက် အထူးတလည် အိမ်တိုင်ရာရောက်လာပို့ပေးခြင်း ဖြစ်၏။ သူတို့၏စေတနာအတွက် ကျွန်တော် အံ့ဩဝမ်းသာသည်။ ကျေးဇူးတင်သည်။ ထို့ကြောင့် သူ့လုပ်ရပ်ကို တန်ဖိုးထားလေးစားကြောင်း၊ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း စာတိုက်လေးတစ်စောင် ရေးပြီး စာတိုက်မှူးထံ ပို့ပေးလိုက်သည်။

နောက်တစ်နှစ်ကျော်ကျော် ကြာသောအခါ ကျွန်တော် စတင်တည်ထောင်သော လုပ်ငန်းသစ်တစ်ခုအတွက် စာတိုက်သေတ္တာတစ်လုံး မဖြစ်မနေ လိုအပ်နေသည်။ ကျွန်တော် စာတိုက်သို့ သွားသည်။ စာတိုက်သေတ္တာတစ်လုံးရရေး စုံစမ်းမေးမြန်းသည်။ ရသည့်အဖြေမှာ စာတိုက်သေတ္တာ မရှိတော့ကြောင်း၊ လိုချင်သည်ဆိုလျှင် တန်းစီစောင့်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ကျွန်တော့်ရှေ့တွင် တန်းစီထားသူတွေ အများကြီးရှိကြောင်း။

သို့ဖြင့် လက်ထောက်စာတိုက်မှူးထံ အသနားခံသည်။ ဝင်တွေ့သည်။ အဖြေက ထူးမခြားနား။ ကျွန်တော် စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကြီးစွာဖြင့် လက်ထောက်စာတိုက်မှူး၏ ရုံးခန်းထဲမှ ထွက်လာသည်။ ထိုအခိုက်ကပ်လျက် ရုံးခန်းထဲမှ ထွက်လာသည့် စာတိုက်မှူးနှင့် ဆုံသည်။ ကျွန်တော်တို့ ပြောဆိုနေသံများကို ကြားသည့်အတွက် ကျွန်တော့်ကို

ထွက်တွေ့ခြင်း။

“ဟိုးတစ်ခါက တနင်္ဂနွေမနက်ပိုင်းမှာ အထူးစာပို့ပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ဝမ်းမြောက်ကြောင်း ကျွန်တော့်ဆီ စာရေးပို့ခဲ့တဲ့ ဒေးဗစ်ဒန်း ဆိုတာ ခင်ဗျားလား” ဟု သူက မေးသည်။ ကျွန်တော်က ဟုတ်မှန် ကြောင်း ဖြေသည်။

“အင်း... အဲဒီလို စာကလေးတစ်စောင်ဟာ ကျွန်တော်တို့အတွက် ဘယ်လောက် ပီတိဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား သိမှာမဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ကြုံရနေကျက ဆဲစာတွေ၊ ကြိမ်းစာတွေ၊ တိုင်စာတွေချည်း ပဲလေ။ ကျွန်တော်တို့လုပ်ပေးမှ ရမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားအတွက် စာတိုက် သေတ္တာတစ်လုံးရအောင် ကျွန်တော်တို့ လုပ်ပေးမှာပေါ့ဗျာ” ဟု သူက ပြော၏။

ရက်အနည်းငယ်အကြာတွင် ကျွန်တော် စာတိုက်သေတ္တာတစ် လုံး ရလိုက်သည်။ စေတနာ ရောင်ပြန်ဟပ်ပါသည်။

*

ဗာဂျီးနီးယားပြည်နယ်၊ အလက်ဇန်းဒရီးယားမြို့ရှိ အမျိုးသမီးတစ် ဦးနှင့် သိကျွမ်းသည့် ကလေးမကလေးတစ်ဦးသည် ဝက်သက်ပေါက် သည့်အတွက် အိပ်ရာထဲ အတန်ကြာ နေရမည်ဖြစ်ရာ အမျိုးသမီးက ကလေးမကလေးအား တစ်နည်းတစ်ဖုံ ကူညီချင်သည်။ ထို့ကြောင့် ကလေးမလေးထံသို့ စိတ်ကူးပေါက်ရာ စာတွေ နေ့စဉ်ရေးပို့သည်။ သူ့စာ နှင့် လိုက်လျောညီထွေဖြစ်မည့် သရုပ်ဖော်ပုံကလေးများလည်း ကျွမ်း ကျွမ်းကျင်ကျင် ရေးထည့်ပေးသည်။ သို့ပေမဲ့ သူမ၏ နာမည်ရင်းကို မဖော် ပြဘဲ ရေးသူနေရာတွင် ‘ဆူဇီကုကမ်းဘား’ ဟုသာ ဖော်ပြသည်။ ဆူဇီကု ကမ်းဘား... ဆိုသည့်နာမည်မှာ အိမ်နီးနားချင်းကလေးတွေ အားလုံးက

ချစ်ခင်သည့် တယ်ရီယာခွေးကလေးတစ်ကောင်၏ နာမည် ဖြစ်၏။

ကလေးမကလေး ရောဂါပျောက်၍ အပြင်ထွက်ခွင့်ရသောအခါ သူမက ဆူဇီကုကမ်းဘား၏ စာများအကြောင်း အပေါင်းအသင်းများကို ပြောပြသည်။ ထိုအခါ အပေါင်းအသင်းအားလုံးက သူတို့ထံသို့လည်း ဆူဇီက စာတွေရေးပို့လျှင် သိပ်ကောင်းမှာဟု တောင့်တကြ၏။ ထိုသို့ ဆူဇီကသာ စာတွေရေးပို့ပေးလျှင် ဆူဇီ၏ ကြိုးစားအားထုတ်မှုအတွက် ကလေးများ၏ အဘိုး အဘွားတွေ၊ မိဘတွေ၊ ဦးလေးတွေ၊ အဒေါ်တွေ က ဉာဏ်ပူဇော်ခပေးကြမည် ဖြစ်၏။

ယနေ့အချိန် ယနေ့အခါမှာတော့ ထိုအမျိုးသမီးသည် မြိုးမြီးမြက် မြက် အမြတ်အစွန်းရသည့် လုပ်ငန်းတစ်ခု လုပ်ကိုင်နေပြီ။ သူမထံသို့ စာရင်းပေးမှာကြားထားသည့် ကလေးငယ်များထံသို့ စာတွေ ရေးပို့ပေး သည့် လုပ်ငန်း။ ယခုအခါ သူမသည် တစ်နှစ်လျှင် စာပေါင်း ၁၀၀,၀၀၀ အထိ ရေးသားပေးပို့နေရပြီ။ သူမထံ စာရင်းသွင်းမှာကြားထားသည့် ကလေးသူငယ်များသည် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံပေါင်းစုံမှ ဖြစ်၏။

စွန့်လွှတ်ပေးအပ်သည့် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုတစ်ခုမှ လုံးဝ မျှော်လင့် ထားခြင်းမရှိသည့် အကျိုးအမြတ် အသီးအပွင့်များ ဖြစ်ထွန်းလာခြင်း။



ရိုးဒါးစ်ဒိုင်ဂျက် မဂ္ဂဇင်းထဲတွင် ပုံနှိပ်ဖော်ပြထားသည့် စာတစ် စောင်ကို ဖတ်ရသည်။ စာရေးသူမှာ အာရ်ဝက်ဘာအငယ် ဆိုသူ ဖြစ်၏။ ချီကာဂို ဘတ်စ်ကားတစ်စီးပေါ်တွင် လက်မှတ်ရောင်းသူတစ်ဦးက ခရီး သည်များအား ပြောဆိုဆက်ဆံရာ၌ ယဉ်ကျေးပျူငှာ ရှိလွန်းသဖြင့် အလွန် အံ့အားသင့်ခဲ့ရကြောင်း၊ ကျေနပ်ဝမ်းသာလည်း ဖြစ်မိကြောင်း၊ ခရီးသည်များ ပါးသွားချိန်တွင် အဆိုပါလက်မှတ်ရောင်းနှင့် စကား

စမြည် ပြောကြည့်ခဲ့ရာ ၎င်းလက်မှတ်စစ် ပြန်ပြောသော စကားများကို စာထဲတွင် ဖော်ပြထား၏။

“အဲ... လွန်ခဲ့တဲ့ ငါးနှစ်လောက်တုန်းက လူတစ်ယောက် အကြောင်း သတင်းစာထဲမှာ ဖတ်ရတယ်ခင်ဗျ” ဟု ဘတ်စ်ကားစပယ် ယာက ရှင်းပြသည်။ “အဲဒီလူဟာ ယဉ်ကျေးပျူငှာ ဆက်ဆံပြောဆိုမိ တဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ဝမ်းသာခဲ့သူတစ်ဦးက သေတမ်းစာထဲမှာ ထည့် ရေးပြီး အမွေခံစားခွင့်ရသူတွေ စာရင်းထဲမှာ သူ့နာမည်ကို ထည့်သွင်းပေး ခဲ့တဲ့အကြောင်း ကျွန်တော် ဖတ်ရတယ်ဗျ။ ဒီတော့ ကျွန်တော် တွေးမိ တယ်လေ။ ငါလည်း ဒီလိုလုပ်ရင် ဒီလိုခံစားခွင့် ရနိုင်တာပဲလို့။ ဒါနဲ့ ခရီးသည်တွေကို လူတွေလို တန်ဖိုးထားပြီး လေးလေးစားစား ကျွန်တော် ဆက်ဆံခဲ့တယ်ခင်ဗျ။ အဲဒီလို ပြုမူဆက်ဆံရတဲ့အတွက် ကျွန်တော် အရမ်း စိတ်ချမ်းသာတယ်။ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးရတယ်။ ဒီအတွက် အမွေ တွေ ဒေါ်လာ သန်းချီပြီးမရလည်း ကျွန်တော် ဂရုမစိုက်တော့ဘူးလေ”

ကျွန်တော် ဖော်ထုတ်တွေ့ရှိရသည်မှာလည်း ထိုအတိုင်း အတိ အကျပင် ဖြစ်တော့၏။ အခြားသူများ၏ဘဝတွေ ပိုမို နေပျော်စရာ ဖြစ်လာအောင် ကိုယ်တတ်စွမ်းသမျှ ဖြည့်ဆည်းပေးခြင်းအားဖြင့် မိမိ ကိုယ်တိုင်၏ဘဝသည်လည်း ပိုမိုအဓိပ္ပာယ်ရှိလာသည်။ ပိုမို နေချင် စဖွယ် ဖြစ်လာသည်။

မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းတွေ ဆပွားတိုးတက်လာမည်။ သင့်ထံ သို့ ကောင်းချီးမင်္ဂလာတွေ ဘက်ပေါင်းစုံမှ ဝင်လာလိမ့်မည်။ စွန့်လွှတ် ပေးအပ်သူများအနေဖြင့် အကျိုးအမြတ်မျှော်ကိုးပြီး လက်ဖြန့်ခံမထားဘူး ဆိုလျှင် သူတို့၏ အရှုံး အမြတ်စာရင်းကို တစ်နည်းတစ်ဖုံ ကိုက်ညီပေး ဖို့ ကမ္ဘာလောကကြီးတွင် နည်းလမ်းများ ရှိပါသည်။

*

အသက်ရှစ်ဆယ်ကျော် အဘိုးကြီးတစ်ဦး မက်မွန်ပင်စိုက်ပျိုးနေသည်ကို မြင်သော အိမ်နီးချင်းတစ်ဦးက စပ်စုသောအခါ အဘိုးကြီး ပြန်ပြောသည့် စကားကို သောမတ်ဒရီယာက အောက်ပါအတိုင်း ပြန်လည် ဖောက်သည်ချထား၏။

“အဲဒီအပင်ကသီးတဲ့ မက်မွန်သီးတွေကို စားရလိမ့်မယ်လို့ အဘက မျှော်လင့်ထားလို့လားဟင်” ဟု အိမ်နီးချင်းက မေးသည်။

အဘိုးကြီးက သူ့ဂေါ်ပြားကိုထောက်လျက် နားပြီး “ဟင့်အင်း အဘရဲ့ အသက်အရွယ်နဲ့ဆို မျှော်လင့်လို့မရဘူးဆိုတာ အဘ သိတာပေါ့ကွယ်။ ဒါပေမဲ့ အဘ တစ်သက်လုံး မက်မွန်သီးတွေ စားခဲ့၊ ဝါးခဲ့တယ်လေ။ အဲဒီ စားခဲ့၊ ဝါးခဲ့တဲ့ မက်မွန်သီးတွေဟာ အဘကိုယ်တိုင် စိုက်တဲ့ မက်မွန်ပင်က သီးတာ တစ်လုံးမှမပါဘူး။ အခု အဘ အပင်စိုက်သလို အခြားလူတွေကသာ မစိုက်ခဲ့ကြဘူးဆိုရင် အဘ မက်မွန်သီးတွေ စားခဲ့ရမှာ မဟုတ်ဘူးပေါ့ကွယ်။ အဘ စားလို့ရအောင် မက်မွန်ပင်တွေ စိုက်ခဲ့ပျိုးခဲ့ကြတဲ့ တခြားလူတွေရဲ့ကျေးဇူးကို အခု ပြန်ဆပ်ဖို့ ကြိုးစားနေတာလေကွယ်” ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည် ဆို၏။

ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ စွန့်လွှတ်ပေးအပ်ခြင်းအမှု ပြုနေခြင်းသည် ကျွန်တော်တို့ မက်မွန်ပင်များ စိုက်ပျိုးခြင်းကိုရော မက်မွန်သီးများကို စားခြင်းကိုပါ ပြုနေရာရောက်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ ထောက်ထား စာနာမှုကလေးများမှ သီးပွင့်လာသည့် အကျိုးကျေးဇူးများကို ကျွန်တော်တို့ တစ်ခါတစ်ခါ သတိမမူမိတတ်ကြပါ။ ထိုနည်းတူစွာပင် လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း တော်တော်ကြာကြာတုန်းက ပြုမူခဲ့သော အခြားသူများ၏ ထောက်ထားစာနာမှုများမှ သီးပွင့်လာသည့် အကျိုးကျေးဇူးများကိုလည်း အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ နေတတ်ခဲ့ကြ၏။

ယနေ့ စွန့်လွှတ်ပေးအပ်လိုက်ခြင်းသည် အနာဂတ်ပျော်ရွှင်မှု

အတွက် မသေချာ မရေရာသော ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုတစ်ရပ် ဖြစ်၏။ ၎င်း
 ပျော်ရွှင်မှုသည် ဘယ်အချိန် ဘယ်အခါတွင် ဘယ်နေရာ၌ ဖြစ်ပေါ်လာ
 မည် ဆိုသည်ကို ဘယ်သူမျှ ကံသေကံမ မပြောနိုင်ပါချေ။

ဤသည်မှာလည်း ရွှင်မြူးစရာ အကွက်ကလေးတစ်ကွက်ပင်
 မဟုတ်ပါလား။



(၇)

‘အလားတူ’ ပေးအပ်ခြင်း

‘အလားတူ’ ဆိုသော အသုံးအနှုန်းတစ်ရပ် ကုန်သွယ်ရေးလောကတွင် ရှိ၏။ ပေးအပ်ခြင်းအမှုကို တစ်မျိုးတစ်မည် ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်၏။ ရှေးယခင်ခေတ်ကဆိုလျှင် လယ်သမားတစ်ဦးသည် ရွာထဲရှိ ကုန်စုံဆိုင်မှ စားသောက်ကုန်များ ဝယ်ယူသုံးစွဲသည်။ ကျသင့်ငွေများ ပေးချေရမည့် အချိန်တွင် ‘အလားတူ’ ပစ္စည်းများဖြင့် ပေးချေ၏။ ဆိုလိုသည်မှာ သူ၏ လယ်ယာထွက်ကုန်များကို တန်ဖိုးသင့်၍ ပေးအပ်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် သူ ပေးချေစရာ ရှိသည်များကို ငွေသားဖြင့် မပေးချေဘဲ လုပ်အားဖြင့် ပေးချေခြင်းမျိုး။

ကျွန်တော်တို့၏ ပေးအပ်ခြင်း လက်ဆောင်မွန်ကို အခြားသူများ အတွက် ဝယ်ပေးမည့်အစား ‘အလားတူ’နည်းဖြင့် ပေးအပ်ခြင်းကို လူတွေက ပိုမို လိုလားနှစ်သက်ကြ၏။ ကျွန်တော်တို့၏ မိတ်ဆွေများ၊ အိမ်နီးနားချင်းများအား ပေးအပ်သည့် ‘အလားတူ’ လက်ဆောင်မွန်များကို ကျွန်တော်တို့က ပေါ့ပေါ့တန်တန် သဘောထားလွန်းကြသည်။

ကျွန်တော်တို့ တစ်ဦးချင်းစီတွင် ပေးအပ်လိုရသည့် စွမ်းရည်ထူး
 တွေ အလျှံပယ်ရှိ၏။ ၎င်းစွမ်းရည်ထူးသည် လက်မှုပညာပုံစံဖြင့် ဖြစ်ချင်
 ဖြစ်မည်၊ သို့မဟုတ် ကျွမ်းကျင်လိမ္မာမှု တစ်မျိုးမျိုး ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။
 အခြားသူများအား ဖျော်ဖြေနိုင်စွမ်းရှိခြင်း၊ စည်းရုံးနိုင်စွမ်းရှိခြင်း၊ သင်ကြား
 ပေးနိုင်စွမ်းရှိခြင်း တစ်မျိုးမဟုတ်တစ်မျိုး ဖြစ်နိုင်သည်။ ၎င်း စွမ်းရည်
 ထူးသည် ကျွန်တော်တို့မှာ ရှိနေသည်။ အခြားတစ်ပါးသူများ စိတ်ချမ်း
 သာအောင် လုပ်ဆောင်ပေးနိုင်စွမ်းလည်း ရှိသည်။ သို့သော် ၎င်းစွမ်းရည်
 ထူးကို ကျွန်တော်တို့က အလေးအနက်သဘောထားခြင်း၊ တန်ဖိုးထား
 မဖော်ထုတ်ခြင်းသာဖြစ်မည်။ ဥပမာ... အချိန်ပိုကလေး နည်းနည်း ရှိနေ
 သော်လည်း ၎င်းအချိန်ကို အခြားသူများအတွက် အသုံးချဖို့ သတိမရခြင်း
 မျိုး။ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ၎င်းအချိန်ပိုကလေးကို မိမိကိုယ်တိုင်က တန်ဖိုး
 မထားခြင်း၊ သို့မဟုတ် တန်ဖိုးရှိအောင် အသုံးချရကောင်းမှန်း မသိခြင်း။

အထက်ဖော်ပြပါ စွမ်းရည်ထူးမျိုးတွေ သင့်မှာ တစ်မျိုးမှမရှိဘူး
 ဆိုပါစို့။ သင့်တွင်ရှိသည်မှာ လှိုက်လဲ့ပျူငှာ ချိုသာသော စကားလုံး
 ကလေးများ ဖြစ်နေလျှင်ကော။ တစ်ခါတစ်ခါကျတော့ ငွေကြေး
 အသပြာစများ ရရေးထက် နှလုံးသားမှ စီးဆင်းလာသော ကြည်နူးအားရ
 ဖွယ် စကားလုံးများ ကြားရရေးကို ပိုမိုမျှော်လင့်တောင့်တနေသူများ ရှိ
 ပါသည်။ သင်က ထိုသို့ 'အလားတူ' လက်ဆောင်တွေ ပေးအပ်မည်ဟု
 ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီဆိုလျှင် ထိုသို့သော လက်ဆောင်တွေ သင့်မှာ အပြည့်
 အလျှံရှိကြောင်း သင် တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

'အလားတူ' လက်ဆောင်မွန်သည် အမှန်တကယ်ပင် သင့်နှလုံး
 သား၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ခုသော ခရစ်စမတ်အခါသမယတွင် ကျွန်တော်တို့အိမ်သို့
 ခရစ်စမတ်လက်ဆောင်ဘူးတစ်ဘူး ရောက်လာသည်။ ယာသမားမိသားစု

တစ်စုက ပေးပို့လိုက်သည့် လက်ဆောင်။ သူတို့နေထိုင်သည့် နေရာသည် မြို့ကြီးပြကြီးနှင့် နီးစပ်သောနေရာမဟုတ်။ သည်တော့ ခရစ်စမတ်လက်ဆောင် ဝယ်လို့ရမည့်ဆိုင်ရယ်လို့ နီးနီးနားနားမှာ ရှိမည်မဟုတ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ သိနေသည်။ သည်တော့ သူတို့ ဘာလက်ဆောင်တွေများ ပေးပို့ပါမည်လဲ။

ခရစ်စမတ်နေ့ နံနက်ကျတော့ သူတို့၏လက်ဆောင်ဘူးကို ဖွင့်ကြသည်။ အထဲတွင် ထည့်ပေးလိုက်သည်မှာ ဖန်ပုလင်း ၁၂ ပုလင်း။ တစ်ပုလင်းတွင် ခြံထွက်ပစ္စည်းတစ်မျိုးစီကို အချိုရည်၊ အချဉ်ရည် စိမ်ထားပေးခြင်း။ ပုလင်းတိုင်းပေါ်တွင် မည်သည့်အစားအစာဖြစ်ကြောင်း ယာသမား၏ ဇနီးကိုယ်တိုင်၏ လက်ရေးဖြင့်ရေးပြီး ကပ်ပေးလိုက်သည်။ ထိုနှစ်ကရသည့် ခရစ်စမတ်လက်ဆောင်တွေထဲတွင် ထိုလက်ဆောင်များကို ကျွန်တော်တို့မိသားစု သဘောကျ အနှစ်သက်ဆုံး ဖြစ်သွားသည်။ ဘာကြောင့်ဆို အထူးတလည် ဂရုတစိုက်နှင့် ချင့်ချင်ချိန်ချိန် ပေးပို့လိုက်သော ပစ္စည်းများ ဖြစ်သောကြောင့်။ ဤလက်ဆောင်များကား သူမ၏ တကူးတက ကြိုတင်စီစဉ်မှုနှင့် သူမယောက်ျား၏ ကြိုးစားပမ်းစား လုပ်အားကို ဖော်ပြသော လက်ဆောင်များပါတည်း။



တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ လက်မှုပညာကို လက်ဆောင်အဖြစ် ပေးအပ်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ စံပြုထိုက်သော ဥပမာမှာ အစည်းအဝေးသဘာပတိများ ကိုင်သည့် အသေးစားတူများ ထုတ်လုပ်သူ အေအီးရှော၏ ဇာတ်လမ်းကို ပြောရပါမည်။

တစ်နေ့တွင် ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့၌ ကုလသမဂ္ဂအစည်းအဝေးတစ်ခု ကျင်းပနေသည်ကို ရှောက ရေဒီယိုမှတစ်ဆင့် နားထောင်နေသည်။

“ကုလသမဂ္ဂ အစည်းအဝေးအခမ်းအနား ပိတ်ပွဲ ကျင်းပတာကို ကျွန်တော် ရေဒီယိုဖွင့်ပြီး နားထောင်နေတယ်။ အဲဒီမှာ အစည်းအဝေး သဘာပတိဖြစ်သူ စတက်တီနီယပ်က သူ့ရဲ့သဘာပတိတူကို ထုတော့ တယ်။ တစ်ချက် နှစ်ချက် သုံးချက်။ ပထမတစ်ချက်ထုတော့ အသံက ကောင်းတယ်။ ပုံမှန်ပဲ။ ဒါပေမဲ့ တတိယတစ်ချက်လည်းထုရော သွား ပြီ... ဒီတူ မကောင်းဘူးလို့ ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် ပြောမိတော့တာပဲ”

စိတ်ထဲမှာ ဖျတ်ခနဲပေါ်လာတဲ့ စေ့ဆော်မှုအရ ရှောက် စတက်တီနီ ယပ်ထံသို့ စာတစ်စောင်လှမ်းရေးသည်။ ‘သဘာပတိမင်း ကိုင်သည့်တူမှာ ယိုယွင်းနေပြီဖြစ်သဖြင့် တူအသစ်တစ်လက် ပြုလုပ်ပြီး ပို့ပေးပါရစေ’ဟု စာထဲ ထည့်ရေးထားသည်။ သူ့ကမ်းလှမ်းချက်ကို စတက်တီနီယပ်က လက်ခံလိုက်သည်။ ထိုအခါ ရှောက် သဘာပတိကိုင် တူတစ်လက်ကို သူတတ်မြောက်ထားသည့်ပညာ အစွမ်းကုန်သုံးပြီး စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပြုလုပ်တော့၏။ ပြီးတော့ လက်ရာမြောက်လှသော တူအကောင်းစား ကလေးကို ပို့ပေးလိုက်၏။ ပြောရမည်ဆိုလျှင် ရှောက်သည် ကုလသမဂ္ဂသို့ သူ့နှလုံးသားနှင့် ‘အလားတူ’ လက်ဆောင်မွန်ကို ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်တော့၏။



ဆရာဝန်အများစုသည် သူတို့ ဆေးကုသပေးသင့်သည် ထင်သူ များကို ဆေးကုသပေးကြ၏။ ထိုလူနာများသည် ထိုက်သင့်သော ဆေး ကုသစရိတ် မပေးနိုင်သည့်တိုင် စေတနာရှေ့ထားပြီး အခမဲ့ ကုသပေးကြ ၏။ ထိုအထဲတွင် နာမည်ကျော် အထူးကုဆရာဝန်ကြီးများပင် ပါဝင်၏။ သူတို့ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများအား အခမဲ့ ဆေးကုပေး၊ ခွဲစိတ်ကုသပေး သော်လည်း ပြည့်စုံကြွယ်ဝပြီး ငွေကြေးတတ်နိုင်သူများကိုတော့ သူတို့၏ ဝန်ဆောင်မှုအတွက် အခကြေးငွေကို စိုစိုပိုပို တောင်းတတ်ကြ၏။ သူတို့

က ဤနည်းဖြင့် သူတို့၏ ‘အလားတူ’ ပေးအပ်ခြင်းနှင့် ဝမ်းကျောင်းပညာ နှင့် ပတ်သက်သော ရယူခြင်းကို စာရင်းညှိကြ၏။

သူတို့၏ စာရင်းညှိပုံညှိနည်းသည် အမြော်အမြင်လည်းကြီး မျှတမှုလည်းရှိသည်ဟု ကျွန်တော် အမြဲတမ်း ယုံမှတ်ခဲ့၏။ လောကတွင် သူတို့ကိုယ်သူတို့ ရက်ရက်ရောရော ပေးကမ်းစွန့်ကြဲသူများဟု ကင်ပွန်း တပ်ထားသူတွေ ရှိ၏။ ထိုသို့သောသူတွေကို ကျွန်တော်က စိတ်ရှည်သူ မဟုတ်။ သည်းခံတတ်သူ မဟုတ်။ နောက်ပြီး အထင်ကြီးသူလည်း မဟုတ်။ တကယ်တော့ သူတို့သည် ပေးကမ်းစွန့်ကြဲမှု ရက်ရောလွန်း၊ လက်ဖွာလွန်းသည့်အတွက် ကျန်မိသားစုများနှင့် ဆွေမျိုးသားချင်းများက စိုးရိမ်သောကပွားနေရသူတွေ ဖြစ်၏။ သူတို့သည် ထိုမျှလောက်ထိ လက်ဖွာရလောက်အောင် ဝင်ငွေကောင်းသူများ မဟုတ်။ ဤ ‘အလား တူ’ ပေးအပ်ခြင်းမျိုးကား ပေါသွပ်သော ပေးကမ်းခြင်းမျိုး၊ ကျပ်မပြည့် သော ပေးအပ်ခြင်းမျိုးပါတည်း။

ကျွန်တော်တို့အားလုံးသည် ဆရာဝန်များ မဟုတ်။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့ တော်တော်များများသည် စွမ်းရည်ထူးတချို့၊ ကျွမ်းကျင်မှု တချို့ကို အသုံးပြုပြီး အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းနေသူများ ဖြစ်၏။ ဤ နည်းဖြင့် ကျွန်တော်တို့၏ ရယူခြင်းနှင့် ပေးအပ်ခြင်းကို ဟန်ချက်ညီ အောင် စာရင်းညှိနေသူများ ဖြစ်၏။ ဤနည်းဖြင့် ကျွန်တော်တို့၏ ဝန်ဆောင်မှုများအတွက် ကိုယ့်သိက္ခာကိုယ် လေးစားလောက်သည့် ဝန်ဆောင်ခကို တောင်း၏။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့၏ အကူအညီကို လိုအပ်နေသူများ၊ ကျွန်တော်တို့ ကူညီသင့် ကူညီထိုက်သူများကိုမူ ‘အလားတူ’ ပေးအပ်ခြင်းများကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် အနှောင်အဖွဲ့ကင်း စွာ ပေးအပ်ကြ၏။

ထို့ကြောင့် အင်မာဆင်က ‘အလားတူ’ လက်ဆောင်မွန်များ